NATIONAL POLICY ON RECONCILIATION & COEXISTENCE SRI LANKA

සංහිඳියාව හා සහජීවනය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ශ්‍රී ලංකාව

நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு தொடர்பான தேசிய கொள்கை இலங்கை

ජාතික සමගිය හා සංහිඳියා කාර්යාංශය
தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கும் நல்லிணக்கத்திற்குமான அலுவலகம்
OFFICE FOR NATIONAL UNITY AND RECONCILIATION

පටුන

ජාතික සමගිය හා සංහිඳියා කාර්යාංශයේ සභාපතිනි
ගරු චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිණියගේ පණිවුඩය 4

අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ පණිවුඩය 5

ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ පණිවුඩය 6

01. හැඳින්වීම 7

02. පූර්විකාව 7

03. අරමුණු 8

04. සාධාරණීකරණය 8

05. ප්‍රතිපත්ති මූලධර්ම 9

සමානාත්මතාව 9

මානව හිමිකම් 9

වාග් විද්‍යාත්මක හිමිකම 10

ජාතික සහජීවනය සහ විවිධත්වය 11

හිමිකාරීත්වය 12

යුක්තිය සහ නීතියේ ආධිපත්‍යය 12

තිරසාර සංවර්ධනය 13

ප්‍රජා සවිඥානකත්වය (මනා වැටහීමක් සහිත බව) 14

සංක්‍රාන්ති යුක්තිය 14

06. හරස් ආංශීය මූලධර්ම 15

ගැටුම් පිළිබඳ සංවේදීතාව 15

සංස්කෘතික අවබෝධය 15

උවදුරුවලට ලක්වූවන් කෙරෙහි කේන්ද්‍රීයවීම 15

ස්ත්‍රී පුරුෂ අදාළත්වය 15

කාර්යක්ෂමතාව හා ඵලදායීතාව 16

සම්බන්ධීකරණය සහ අනුපූරකතාව 16

නායකත්වය හා තිරසාරත්වය 16

දූරදර්ශී බව හා නවෝත්පාදනය 16

පැහැදිලි සහ ගැළපෙන සන්නිවේදනය 16

07. ක්‍රියාත්මක කිරීමේ උපාය මාර්ගය 17

08. ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ආයතන 18

உள்ளடக்கம்

	இலங்கையின் நல்லிணக்கத்துக்கான தேசியக்கொள்கை பற்றிய தவிசாளரின் செய்தி	19
	அதிமேதகு சனாதிபதி அவர்களின் செய்தி	20
	மாண்புமிகு பிரதமரின் செய்தி	21
01.	அறிமுகம்	22
02.	முன்னுரை	22
03.	குறிக்கோள்	23
04.	நியாயப்பாடு	23
05.	கொள்கைசார் நெறிமுறைகள்	24
	சமவுரிமை	24
	மனித உரிமைகள்	24
	மொழியியல் உரிமை	25
	தேசிய சகவாழ்வு மற்றும் பல்வகைமை	26
	உரித்துடைமை	27
	நீதி மற்றும் சட்ட ஆளுகை	27
	வலுவாதார அபிவிருத்தி	28
	சமூக உணர்வு	29
	நிலைமாற்ற நீதி	29
06.	குறுக்குவெட்டுமுக நெறிமுறைகள்	30
	மோதல் தொடர்பான கூருணர்வு	30
	கலாசார புரிந்துணர்வு	30
	பாதிக்கப்பட்டவர்களை மையமாக கொள்ளுதல்	30
	ஆண் பெண் பால்நிலை	30
	விளைதிறன் மற்றும் வினைத்திறன்	31
	ஒருங்கிணைத்தல் மற்றும் குறைநிரப்பல்	31
	தலைமைத்துவம் மற்றும் வலுவாதாரம்	31
	தொலைநோக்கு மற்றும் புத்தாக்கம்	31
	தெளிவான மற்றும் ஒத்திணக்க தொடர்பாடல்	32
07.	செயற்பாட்டு மூலோபாயங்கள்	32
08.	செயற்படுத்துகை நிறுவனங்கள்	33

CONTENTS

	MESSAGE FROM THE CHAIRPERSON OF OFFICE FOR NATIONAL UNITY AND RECONCILIATION (ONUR)	34
	MESSAGE FROM HIS EXCELLENCY THE PRESIDENT OF SRI LANKA	35
	MESSAGE FROM THE HON. PRIME MINISTER OF SRI LANKA	36
01.	**INTRODUCTION**	37
02.	**PREAMBLE**	37
03.	**OBJECTIVES**	38
04.	**RATIONALE**	38
05.	**POLICY PRINCIPLES**	39
	EQUALITY	39
	HUMAN RIGHTS	39
	LINGUISTIC RIGHTS	40
	NATIONAL COEXISTENCE AND DIVERSITY	41
	OWNERSHIP	42
	JUSTICE AND THE RULE OF LAW	42
	SUSTAINABLE DEVELOPMENT	43
	CIVIC CONSCIOUSNESS	44
	TRANSITIONAL JUSTICE	44
06.	**CROSS-SECTORAL PRINCIPLES**	45
	CONFLICT-SENSITIVITY	45
	CROSS-CULTURAL AWARENESS	45
	VICTIM CENTREDNESS	45
	GENDER RESPONSIVENESS	45
	EFFICIENCY AND EFFECTIVENESS	46
	COORDINATION AND COMPLEMENTARITY	46
	LEADERSHIP AND SUSTAINABILITY	46
	FORESIGHT AND INNOVATION	46
	CLEAR AND CONSISTENT COMMUNICATION	46
07.	**IMPLEMENTATION STRATEGY**	47
08.	**IMPLEMENTING INSTITUTIONS**	48

ජාතික සමගිය හා සංහිඳියා කාර්යාංශයේ සභාපතිනි ගරු චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිණියගේ පණිවුඩය

ජාතික සමගිය හා සංහිඳියා කාර්යාංශය (ONUR) විසින් සංහිඳියාව පිළිබඳ ශ්‍රී ලංකා රජයේ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය එළිදක්වනු ලබන්නේ සාඩම්බරයෙනි.

රජයක් විසින් එවැනි ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කරනු ලැබ ක්‍රියාත්මක කෙරෙන ප්‍රථම අවස්ථාව මෙය වන්නේය. ජාතික ඒකාබද්ධතා හා ප්‍රතිසන්ධාන අමාත්‍යාංශය හා එක්ව කටයුතු කරන ජාතික සමගිය හා සංහිඳියා කාර්යාංශය අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ සෘජු අධීක්ෂණය යටතේ පවතියි. වසර 2015 මැද භාගයේ ජාතික සමගිය හා සංහිඳියා කාර්යාංශය ආරම්භයේ පටන් එමගින් දියත් කෙරුණු ප්‍රමුඛ වැඩසටහන් අතර සංහිඳියාව පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කිරීම කැපී පෙනිණි.

මේ ප්‍රතිපත්තිය සකස් කරන ලද්දේ පුරා වසරක් රජයේ අමාත්‍යවරුන්, නිලධාරීන්, පළාත් සභා, සිවිල් සංවිධාන නායකයින්, විද්වතුන්, බිම් මට්ටමේ ක්‍රියාකාරීන් ඇතුළු බහුවිධ පාර්ශ්වකරුවන්ගේ සහභාගිත්වයෙන් සිදු වූ සවිස්තර ප්‍රවිචාරණ ක්‍රියාදාමයක ප්‍රතිඵලයක් ලෙසිනි.

මේ ප්‍රතිපත්තිය, සංහිඳියාව පිළිබඳ රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය ලෙස සැලකිය යුතු බවට ජනාධිපතිතුමන් විසින් ඉදිරිපත් කෙරුණ යෝජනාවට අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අනුමැතිය ලැබුණි. තවද, මේ ප්‍රතිපත්තිය ශ්‍රී ලංකාව සංහිඳියා ක්‍රියාමාර්ග වෙත යොමු කරවනු ඇති බවට හා රජයේ සංහිඳියා මූලාරම්භයක් අතර මනා ගැළපීම සහතික කරනු පිණිස සංහිඳියාව අරබයා ක්‍රියාකරන්නාවූ සියලු පාර්ශ්වකරුවන් වෙත මගපෙන්වන ආකෘතියක රාමුවක් සපයනු ඇති බවට අමාත්‍ය මණ්ඩලය එකඟ විය.

වත්මන්හි සංහිඳියාව පිළිබඳ ක්‍රියාකරන්නාවූ ප්‍රධාන රජයේ ආයතන විසින් මේ ප්‍රතිපත්තිය අනුමත කරනු ලැබ ඇත. ජාතික ඒකාබද්ධතා හා ප්‍රතිසන්ධාන අමාත්‍යාංශය, ජාතික සහජීවනය, සංවාද හා රාජ්‍ය භාෂා අමාත්‍යාංශය, බන්ධනාගාර ප්‍රතිසංස්කරණ, පුනරුත්ථාපන, නැවත පදිංචි කිරීම සහ හින්දු ආගමික කටයුතු අමාත්‍යාංශය, අධිකරණ, අධ්‍යාපන, ළමා හා කාන්තා කටයුතු අමාත්‍යාංශ මෙන්ම සංහිඳියා යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ සම්බන්ධිකරණ ලේකම් කාර්යාලය මේ අතර ප්‍රධාන වෙයි.

මේ ප්‍රතිපත්තිය සකස් කිරීමේදී ශ්‍රී ලංකාවේ සංහිඳියාව අරඹයා වඩාත් ඉදිරිගාමී දැක්මක් විකාශනය කරලීම සඳහා වන සිය නිර්දේශයන් මත ගොඩනැගුණු උගත් පාඩම් සහ ප්‍රතිසන්ධාන කොමිෂන් සභාව (LLRC), උදලාගම සහ පරණගම කොමිෂන් සභා වැනි සංහිඳියා විෂයයෙහි වූ පූර්ව මූලාරම්භයන්හි වාර්තා ද, රාජ්‍ය නොවන ආයතන වල වෙනත් වාර්තාද සැලකිල්ලට ගතිමු. ඒ අනුව මේ ප්‍රතිපත්තිය සකස් කිරීමේදී ඉහත කී වාර්තා හා සොයා ගැනීම් මෙන්ම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ, සංක්‍රාන්ති යුක්තිය සහ වෙනත් පාලනකරණ ප්‍රතිසංස්කරණ ඇතුළත් සාකල්‍ය ක්‍රියාවලියක් අනුගමනය කෙරිණි.

මෙම සංහිඳියා ප්‍රතිපත්තිය, ක්‍රියාත්මක කරලීමේ උපාය මාර්ගයකින් සමන්විත වෙයි. ජාතික සමගිය හා සංහිඳියා කාර්යාංශය සහ වෙනත් රජයේ ආයතන මගින් දියත් කෙරෙන විවිධ වැඩසටහන් හරහා මේ වන විටත් එය ක්‍රියාත්මක වීමට පටන් ගෙන ඇත.

අන්තර්ජාතික පිළිගත් සම්මතයන් සහ යහපාලන මූලධර්ම අනුව යමින් දේශීය අවශ්‍යතා සහ අභිප්‍රායන් ඉෂ්ට කෙරෙන හිතකර ක්‍රියාදාමයක් සහ සැලැස්මක් යොදා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් අපි නිරන්තර අවධානයෙන් පසු වීමු.

සංහිඳියාව පිළිබඳ මෙම ජාතික ප්‍රතිපත්තිය සංහිඳියාව කරා යොමුවී ඇති මාවත පෙන්වා දෙන අතරම සම්මුතියෙහි කේන්ද්‍රස්ථානය වනු ඇති බවත්, අප රටේ සියලු පාර්ශ්වයන් යා කරන සේතුවක් එමගින් තැනෙනු ඇති බවත් අපගේ අපේක්ෂාවයි.

අප රටේ ජනතාව සංහිඳියාව, ආර්ථික සමෘද්ධිය හා දිගුකාලීන සාමය කරා පියනංවන ගමනට එකමුතුකමක් හා උපරිම තැනක් සැලසීම පිණිස මෙම රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තියට ස්වකීය ප්‍රයත්නයන්ද පෙළගස්වන මෙන් මෙරට හෝ රටින් බැහැරව වෙසෙන ශ්‍රී ලංකාවේ සංහිඳියාව අරබයා ක්‍රියාත්මක වන සියලු පාර්ශ්වකරුවන් වෙතින් අප අයැද සිටින්නෙමු.

චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග

සභාපතිනි

ජාතික සමගිය හා සංහිඳියා කාර්යාංශය

අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ පණිවුඩය

ශ්‍රී ලංකාවේ පළමු වතාවට සංහිඳියාව පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් එළි දැක්වීමට සමත්වීම ප්‍රශංසනීය කරුණකි. මේ අනුව ලෝකයේ අල්ප වශයෙන් ඇති මෙවැනි ජාතික ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක වන රටවල් අතරට අප රටත් එකතු වේ. මෙය ප්‍රශංසනීය සිද්ධියක් වනුයේ රටේ ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂ දෙක එක්ව කටයුතු කරන අවස්ථාවක සංහිඳියාව අරඹන ප්‍රතිපත්තිමය විසඳුම් පිළිබඳව සම්මුතියකට එකඟ වීමට හැකි වීමයි. එබැවින්, පුළුල් දේශපාලන සම්මුතියක් තුළින් බිහි වී ඇති මෙම ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය රටේ සංහිඳියාව පිළිබඳ රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තියක් වන බවට සුබ ලකුණු පහළ වී ඇත.

අපේ රටේ ජාතික සංහිඳියාව ඇතිකරලීමට වරින් වර ප්‍රයත්න දරන ලදී. එය දිනාගත යුතු අවස්ථාවකට වඩා අපගේ වැනි විවිධ ජාතීන්ගේ සමන්විත සංකීර්ණ සමාජයක් තුළ අඛණ්ඩව පවත්වාගෙන ආ යුතු සමතුලිත තත්ත්වයකි. විවිධත්වය හා සංස්කෘතික බහු විවිධත්වය මගින් නිරූපිත සමාජයක සමගිය හා සංහිඳියාව ඇති කිරීමේ දී අභියෝග ඇති විය හැකි බව අප තේරුම් ගතයුතු වන අතර, අපගේ වගකීම විය යුත්තේ එවැනි වගකීම්වලට ප්‍රතිචාර දක්වමින් ඒවා කළමනාකරණය කරගත යුත්තේ කෙසේද යන්නයි. තවද, පොදු ප්‍රතිචාර හා කළමනාකරණයෙන් ඔබ්බට ගොස් මෙම අභියෝගයන් අවස්ථාවන් බවට පත් කළ හැක්කේ කෙසේද යන්න සොයා බලමින් අප සමාජයේ විවිධත්වය හා සංස්කෘතික බහු විවිධත්වයෙන් යුත් නොයෙකුත් අංගවලට යහපත් ප්‍රතිචාරයක් දක්වමින් නවතාවයකින් යුත් සමස්තයක් ගොඩ නැඟීමයි.

අපගේ ශක්තිය රැඳී ඇත්තේ අපගේ විවිධත්වය තුළ මෙන්ම අනෙකෙකු අපගේම කෙනෙකු ලෙස පිළිගැනෙන අපගේ පරිත්‍යාග ශීලී හැඟීම තුළය යන්න රටක් වශයෙන් හා ජාතියක් වශයෙන් තේරුම් ගැනීමට කාලය එළඹ ඇත. එය සැමරීමට පමණක් නොව අභිවෘද්ධියට ද හේතුකාරක වන්නකි. අප රටේ සියලුම ජනතාව හා ප්‍රජාවන් අතර එකමුතුබව හා සංහිඳියාව, සාරවත් ආර්ථිකයක්, උසස් සමෘද්ධියක්, නව අවස්ථා, ස්ථාවරත්වය සහ රටේ සියලු පුරවැසියන්ට සමානයන් ලෙස ගෞරවයෙන් සහ අභිමානයෙන් යුතුව සැලකීමෙන් ඔවුන්ගේ පූර්ණ විභවතාවන් වර්ධනය කරලීම කරා යොමු කරලමින් අප සතු බොහෝමයක් ශක්තීන් හා නිසඟ හැකියාවන් ඒකරාශී කරලනු ඇති බව අප වටහා ගත යුතුය.

සංහිඳියාව පිළිබඳ මේ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය සකස් කර ඉදිරිපත් කර ඇත්තේ අප රටට සංහිඳියාව අරබයා ඒකාබද්ධ සහ පූර්ණ දැක්මක් සඳහා කලක් තිස්සේ පැවති ජාතික අවශ්‍යතාව සපුරාලීමේ අරමුණ ඇතිවය. මෙවැන්නක් ඇති වූයේ රජය සංහිඳියාව සහ ජාතික සමගිය උදෙසා සිය කැපවීම සහ ඇරයුමක් කර ඇති අවස්ථාවකය. එය අප රටේ සංහිඳියාව වෙනුවෙන් වඩාත් නූතන ඉදිරිගාමී ප්‍රවේශයක් නිර්මාණය කරන අතරම, සංහිඳියාව අරබයා මීට පෙර දරනු ලැබූ ජාතික ප්‍රයත්නයන් තුළින් උගත් දෑ හා සොයා ගැනීම් කෙරෙහි ද අවධානය යොමු කෙරෙන බැවින්, මෙය සුවිශේෂී වැදගත් කමක් ගන්නකි.

මෙය රජයන්හි සහ දේශපාලන මතවාදයන්හි සිදුවන වෙනස්කම් හමුවේ නොවෙනස්ව පවතින ශ්‍රී ලංකාවේ සංහිඳියාව පිළිබඳ රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය වනු ඇතැයි අපි අපේක්ෂා කරමු.

සංහිඳියාව පිළිබඳ ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රථම ජාතික ප්‍රතිපත්තිය කෙටුම්පත් කර සම්පාදනය කරලනු පිණිස මූලාරම්භක පියවර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ගරු චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිනියගේ සභාපතිත්වයෙන් යුතු ජාතික සමගිය හා සංහිඳියා කාර්යාංශය වෙත මාගේ ප්‍රසාදය පළකර සිටිමි.

මෛත්‍රීපාල සිරිසේන

ජනාධිපති

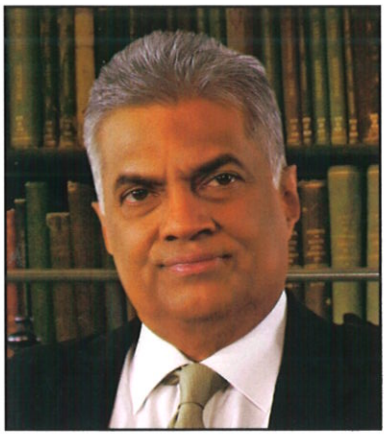

ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ පණිවුඩය

සංහිඳියාව පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකාවේ පළමු ජාතික ප්‍රතිපත්තිය කෙටුම්පත් කොට සම්පාදනය කරලීමට හිටපු ජනාධිපතිනි අතිගරු චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිනියගේ මගපෙන්වීම යටතේ ජාතික සමගිය හා සංහිඳියා කාර්යාංශය විසින් ඉටු කෙරුණු මූලාරම්භක මෙහෙවර ඇගයිය යුතුය. මෙය වූ කලී තීරණාත්මක ගැටලු රැසක් පිළිබඳව සම්මුතියකට එළඹීම, ඉදිරි ගමන් මග පිළිබඳව පැහැදිලි අඩිතාලමක් දැමීම මෙන්ම, ආකෘතික රාමුවක් සකසාලීමෙහි ලා දරනු ලැබූ ප්‍රශංසනීය ප්‍රයත්නයක් තුළින් සාක්ෂාත් කරගත් මහඟු අභියෝගාත්මක කර්තව්‍යයකි.

සාර්ව සහභාගිත්වය, විවිධත්වය සහ නම්‍යතාව පිළිගනු ලබන අතරම, පොදු සම්මුතියක් පවත්වා ගැනීම උදෙසා සංහිඳියාව, පාලනකරණය සහ ජාතිය ගොඩනැගීමේ ක්‍රියාවලියෙහි නිරත සියලු පාර්ශ්වකරුවන් විසින් සංහිඳියාව පිළිබඳව ජාතික ප්‍රතිපත්තියකට අනුගතව ක්‍රියා කරනු ඇතැයි මම විශ්වාස කරමි.

සංහිඳියාව යනු බහුපාර්ශ්වීය එළඹුමක් වන බැවින්, එය සියල්ලන්ටම අදාළ වූවකැයි යන පිළිවෙතෙහි පිහිටා එය සුළු පිරිසකට පමණක් සීමා නොකළ යුතුය. සුසංගමය හා සුහදත්වය පිළිවෙතෙහි පිහිටා එය සුළු පිරිසකට පමණක් සීමා නොකළ යුතුය. සුසංගමය හා සුහදත්වය දිරිගැන්වෙන වාතාවරණයක් නිර්මාණය කරදීමේ අරමුණ පෙරදැරිව සංකල්පයක් ලෙස සංහිඳියාව සියල්ලන්ටම ළඟාවිය හැකි අවකාශයක් සලසන්නක් වීම අත්‍යවශ්‍ය වූවකි. දැනටමත් ස්ථාපිත ක්‍රියාදාමයන් පෝෂණය කරලමින් මෙකී මූලාරම්භක මෙහෙවර බලගැන්වීම තුළින් වර්ධනීය තත්ත්වයන් ඇති කරලීමට ඉඩප්‍රස්ථා ඇතැයි රජය විශ්වාසය පළ කර සිටී.

සංහිඳියාව පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය, සංහිඳියා විෂයයෙහි ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය පිළිවෙත වන බැවින් විවිධත්වය සහ සර්ව සහභාගිත්වය ජාතික අගයන් ලෙස සිත්සතන් තුළට කාවද්දන රටක් වශයෙන් ශ්‍රී ලංකාවට ඉදිරිය බලා යාමට මගපෙන්වීමේ විභවයක් තත් පිළිවෙත තුළ ගැබ්වී ඇතැයි මම අපේක්ෂා කරමි.

සියලුම කාර්ය ක්ෂේත්‍රයන්හිදී මෙන්ම, සමස්තයක් වශයෙන් පොදු මහජනතාව සමග කටයුතු කිරීමේදී මෙම ප්‍රතිපත්තිය සාර්ථකව ක්‍රියාත්මක කරවීමට කැපවීමෙන් ක්‍රියාකරන මෙන් රජයේ අමාත්‍යාංශ, රාජ්‍ය ආයතන, දෙපාර්මේන්තුවලට මෙන්ම නිලධරයන්ටත් කාරුණිකව ඇරයුම් කිරීමට මෙය අවස්ථාවක් කරගනු කැමැත්තෙමි. තවද, මෙම දැක්ම යථාර්ථයක් බවට පත්කරලීමෙහිලා දායක වීමට දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයෙහි නියැළි සියල්ලන්ටම මෙමගින් අවස්ථාවක් උදාවනු ඇත.

මෙය සියලුම අනාගත පරම්පරාවන් නිසි දිශාවට යොමු කරලීමට මගපෙන්වන ඓතිහාසික පියවරක් වේවා! යි යනු මගේ ප්‍රාර්ථනයයි.

රනිල් වික්‍රමසිංහ

අග්‍රාමාත්‍ය

01. හැඳින්වීම

මෙරට වෙසෙන සියලුම ප්‍රජාවන්ට හා ජන කොටස්වලට දුක් පීඩා සහ හානි ඇති කරලමින් දිගුකාලීනව පැවති සන්නද්ධ අරගලයක් ඇතුළු තිස් අවුරුදු ගැටුමක් විඳ දරා ගැනීමට ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට සිදුවිය. 2009 වසරේදී සන්නද්ධ අරගලය නිමාවට පත්වූයේ රටේ ප්‍රජාවන් අතර මෙන්ම එක් එක් ප්‍රජාව තුළ පැවති සබඳතා හා විශ්වාසය බිඳ හෙලමින් ඔවුනොවුන් අතර අසහනය සහ අගතිය ඇති කරලමිනි.

2015 වසරේදී ශ්‍රී ලංකා රජය සංහිඳියාව සඳහා වන තම කැපවීමට නවමු මුහුණුවරක් ගෙන දුන් අතර, ජාතික සංහිඳියාව සඳහා මූලාරම්භයන් ගණනාවක්ම දියත් කරන ලදී. කෙසේ වෙතත්, සංහිඳියාව පිළිබඳව අවධාරණය කෙරෙන විස්තීර්ණ වූ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක අවශ්‍යතාවයක් තවමත් පවතින අතර මෙම ප්‍රතිපත්තියෙන් එම අරමුණ සාක්ෂාත් කර ගැනීමට අදහස් කෙරේ.

02. පූර්විකාව

දශක තුනක් තිස්සේ පැවති අවිගත් ගැටුමද ඇතුළුව දිගුකාලීනව පැවති සමාජ හා දේශපාලන අසහනයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ සියලුම පුරවැසියන්ගේ ජීවිතවලට, ගරුත්වයට හා ආරක්ෂාවට සිදුවූ පීඩාව, හානිය හා විනාශය **සැලකිල්ලට ගනිමින්;**

ගැටුම අවසන් වූ දා සිට ප්‍රජාවන් තුළ හා අතර වන විශ්වාසයේ පළුදු වීම්, එකිනෙකා නොඉවසීම් හා වැරදි වටහා ගැනීම් පවතින බව **පිළිගනිමින්;**

ප්‍රශ්නයේ සැබෑ හේතුව වන්නේ රට තුළ සිටින සියලුම ප්‍රජාවන් තෘප්තියට පත් කරන සහයෝගී දේශපාලන අධිකාරියක් සඳහා වන පිළිගත හැකි සැලසුමක් නොමැති වීම බව හා එය මෙරට ඉතිහාසය පුරා විවිධ කාලසීමාවන් තුළ ඇති වූ අසහනය හා ප්‍රචණ්ඩත්වය මගින් ප්‍රකාශයට පත් වූ බව **සිහි තබාගනිමින්;**

අධ්‍යාපනය, ජීවනෝපාය, රැකියාව හා යුක්තිය ද ඇතුළුව එහෙත් එයට සීමා නොවූ විවිධ ක්ෂේත්‍රයන් වෙත සමාන ලෙස පිවිසීමට ඇති අවස්ථාවේ ඌණතාවය රටේ අසහනයට ප්‍රධාන හේතුවක් බව අවබෝධ **කරගනිමින්;**

සිවිල් පරිපාලනය ශක්තිමත් කිරීම, දේපල හා ඉඩම් නිසි හිමිකරුවන්ට නැවත භාරදීම; මාධ්‍ය නිදහස ප්‍රවර්ධනය කිරීම, ජීවනෝපාය මාර්ග අවස්ථා ජනනය කිරීම; අතුරුදන් වූ පුද්ගලයන්ගේ හා ඔවුන්ගේ ඥාතීන්ගේ හිමිකම් හා අභිලාශයන් ආරක්ෂා කිරීම යනාදී වූ ක්‍රියාමාර්ගයන්ද ඇතුළුව එහෙත් ඒවාට පමණක් සීමා නොවී තවත් ක්‍රියාමාර්ග යන් ගණනාවක් තුළින් රජය හා පුරවැසියා අතර, යහපත් සම්බන්ධතාවය යළි ස්ථාපිත කිරීමේ අපේක්ෂාවෙන්;

ශ්‍රී ලාංකීය අනන්‍යතාවය ශක්තිමත් කරමින්; ප්‍රතිපත්ති, නීති, අධ්‍යාපනය හා භාවිතය තුළින් විවිධත්වය හා සංස්කෘතික බහුවිධතාවය පිළිගනිමින් හා භාෂාව සහ සංස්කෘතික උරුමය සඳහා පුද්ගලයන්ට ඇති අයිතියට ගරුකරමින්; සංවාදය, විනිශ්චය හා කොන් කිරීම් සහ ගැටුම් නැවත ඇති වීම වැලැක්වීමට අදාළ ක්‍රියාමාර්ගයන් තුළින් සියලුම ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට එකමුතුකම පිළිබඳ ශක්තිමත් හැඟීමක් ඇති කිරීම සඳහා ජාතිකත්වය පිළිබඳ අදහස ඇති කරමින් ජාතික සංහිඳියාව බලවත් කිරීමට සවිඥානික වෑයමක් දරන බවට **සහතික වෙමින්;**

භාෂා නීතිය සඳහා ව්‍යවස්ථාමය තත්ත්වයක් ලැබීම සහ ජාතික ත්‍රෛභාෂා ප්‍රතිපත්තියට අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අනුමැතිය ලැබීම පසුබිම් කරගෙන භාෂා ප්‍රතිපත්තිය හා සම්බන්ධව ඇති ජාතික ඒකමතිකභාවය පිළිබඳව **සවිඥානිකව;**

රාජ්‍ය හා පුද්ගලික අංශය සහ පුරවැසියන් අතර හා රට පුරාම පුළුල් වශයෙන් භාෂා ප්‍රතිපත්තිය හා නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ **අධිෂ්ඨානයෙන්;**

ජාතික සහජීවනය හා සංහිඳියාව සඳහා වන පූර්විකාවක් වශයෙන් භාෂා ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම **හඳුනාගනිමින්;**

වරදට දඬුවම් නොලබා සිටීමට එරෙහිව අරගල කරමින් හා නීතියේ ආධිපත්‍යය ඔසවා තබමින් එක් අතකින් සිවිල් හා දේශපාලන අයිතීන්ද අනෙක් අතින් ආර්ථික සමාජ හා සංස්කෘතික අයිතීන්ද ඇතුළුව සියලුම පුරවැසියන්ගේ මානව අයිතීන්වලට ගරු කිරීමට හා ආරක්ෂා කිරීමේ **අධිෂ්ඨානය පෙරදැරිව;**

ගැටුම් හා ප්‍රචණ්ඩත්වයේ වින්දිතයන්ට පුද්ගලානුබද්ධ ලෙසත් ප්‍රජාවන් හා සමාජමය මට්ටමිනුත් යන ආකාර ද්වයයෙන්ම සුවවීමේ ක්‍රියාවලිය සාකල්‍ය ලෙස සිදු කෙරෙන බවට **තහවුරු කෙරෙමින්;**

ශ්‍රී ලංකාවේ සියලුම ප්‍රජාවන්ට අදාළ වන අයුරින් ජාතික ආඛ්‍යානයක් ගොඩනැගීමේ වැදගත්කම පිළිබඳව **සලකා බලමින්;**

සියල්ල ඇතුළත් තමන් අයිති බව හැඟෙන සමාජයක් සහ සෑම ශ්‍රී ලාංකීය පුරවැසියෙකුගේම විභවයන් පූර්ණ ලෙස පිළිගන්නාවූ පරිසරයක් නිර්මාණය කිරීමේ ලා **කැපවෙමින්;**

රජයේ පූර්ණ උත්සාහයන් හා පසුගිය සිද්ධීන් නැවත සිදු නොවෙන බවට සහතික කිරීම හා සංහිඳියාව සඳහා අනාගතවාදී මූලාරම්භයන් තුළින් යන දෙආකාර වූ එළඹුමක් සහිත බහු පාර්ශ්වකාර ක්‍රියාවලියක් සඳහා **කැඳවුම් කරමින්;**

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, යහපාලනය, භාෂාව හා සංස්කෘතික උරුමයට ඇති අයිතියද ඇතුළත්ව මානව හිමිකම්, නීතියේ ආධිපත්‍ය, ජාතික එක්සත් බව හා විවිධත්වය පිළිගන්නා ප්‍රජා සහජීවනය යන කරුණු මත **මෙම සංහිඳියාව හා සහජීවනය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය** ප්‍රතිස්ථාපනය කෙරේ.

03. අරමුණු

1. සංහිඳියාව හා සහජීවනය සම්බන්ධව රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය ලෙස ක්‍රියාත්මක වීම.
2. පසුගිය ප්‍රචණ්ඩත්වයන් හා ගැටුම් සඳහා පිළියම් සොයමින් හා රටේ සියලුම ජනතාවන්ගේ හා ප්‍රජාවගේ ජාතික එකමුතුව සහ සාමකාමී සහජීවනය ඇති කරන සහයෝගී අනාගතයක් අපේක්ෂාවෙන් ජාතික සංහිඳියාව හා සහජීවනය සඳහා මග පෙන්වීම.
3. සාමය හා ජාතික එකමුතුව යන මූලාරම්භයන්ගේ සමායෝජනය ඇති කිරීම සඳහා සංහිඳියාව හා සහජීවනය වෙනුවෙන් කටයුතු කරන සියලු පාර්ශ්වකරුවන්ට මාර්ගෝපදේශ රාමුවක් සැකසීම.

04. සාධාරණීකරණය

- ශ්‍රී ලංකාවේ සියලුම ප්‍රජාවන්ට තත් කාර්ය නොවන හා වරින් වර සිදු නොවන අනුකලිත, සාකල්‍ය හා විස්තීර්ණ ප්‍රතිචාරයක් අවශ්‍යය.
- සාමය හා ජාතික එක්සත් බව පිළිබඳ මූලාරම්භයන් සැකසෙමින් පවතින නමුත් මේ සම්බන්ධව ශ්‍රී ලංකා රජයට ප්‍රකාශිත හා නිශ්චිත ප්‍රතිපත්තියක් නැත; එබැවින් සංහිඳියාව හා සහජීවනය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය එම හිඩැස පුරවනු ඇත.
- විවිධ පාර්ශ්වකරුවන් විසින් මෙම ක්‍රියාවලිය සඳහා සකසන සියලුම සාමය සහ ජාතික එක්සත් බව පිළිබඳ මූලාරම්භයන් සැලසුම් කිරීමේ හා සංවර්ධනය කිරීමේ කටයුතුවල අනුරූපීතාවයක් හා ගැලපීමක් ඇති කිරීම අවශ්‍යව ඇත.
- ශ්‍රී ලංකාවේ රජය හා ජනතාව අතර සහයෝගී දැක්මක් ඇති කරගැනීමේ වැදගත්කම පිළිබඳව දැනුවත්ව සංහිඳියාව හා ජාතික සහජීවනය සම්බන්ධව ක්‍රියා කරන සියලු හවුල්කරුවන් අතර ඒකමතික භාවයක් ඇති කිරීමේ මධ්‍යස්ථානයක් ලෙස කටයුතු කරනු ඇත.

05. ප්‍රතිපත්ති මූලධර්ම

නීති සහ උපදෙස් මාලා සම්පාදනයෙහි ලා පදනම සකස් කරනු ලබන ක්‍රියාකාරී විය හැකි මූලධර්ම සහ දීර්ඝකාලීන ඉලක්ක මාලාවක් සහ ජාතික සංහිඳියාව සහ සහජීවනය සඳහා සැලසුම් කිරීම සහ සංවර්ධනය කිරීම පිණිස නීති සහ උපදෙස් මාලා සකස් කිරීම.

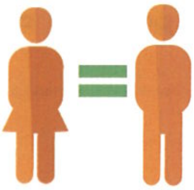

සමානාත්මතාව

- සියලු ජාතික ප්‍රතිපත්තීන්හි, නීතීන්හි, සහ ක්‍රියාවන්හි අත්‍යවශ්‍ය වූවක් ලෙස සාමය හා සමානාත්මතාවයෙහි අගයන් පාලනයකින් යුතුව අනුගත කර ගැනීම.
- සංහිඳියාව සඳහා වන අත්‍යවශ්‍ය සාධකයක් ලෙස සියලු ප්‍රජාවන්හි දුක් ගැනවිලි සහ අපේක්ෂාවන්වලට සවන් දෙනු ලබන දේශපාලනික එකඟතාවක් කරා ලඟා වීමේ ක්‍රමයක් ලෙස බලය බෙදාගැනීමේ මූලධර්මය පිළිගැනීම.
- රටේ සියලු ජනතාව සහ ප්‍රජාවන් සඳහා සේවාවන්ට සහ අවස්ථාවන්ට සමාන ප්‍රවේශයන් ලැබීම තහවුරු කිරීම.
- ජාතික මට්ටමේ සියලු ක්‍රියාකාරකම් තුළ ස්ත්‍රී/පුරුෂ සමානාත්මතාව සහතික කිරීම; රට පුරා අවදානම් මට්ටමෙහි සිටින කාන්තාවන් සඳහා ආරක්ෂක යාන්ත්‍රණයක් සකස් කිරීම; ප්‍රචණ්ඩත්වය දරා සිටින ලද කාන්තාවන් වෙත පිළියම් සැපයීම, වන්දි ලබා දීම සහ තීරණ ගන්නා පාර්ශ්වකරුවන් සහ සංහිඳියා ක්‍රියාවලින් සහ කටයුතු වලදී විපර්යකාරක නියෝජිතයන් ලෙස කාන්තාවන්ගේ ආයතන ප්‍රවර්ධනය කිරීම.
- සියලුම පුරවැසියන්ගේ ස්වාධීන නිදහස තහවුරු කරමින් සැකයෙන් තොර පහත් කොට නොසලකන, විනිවිදභාවය ප්‍රවර්ධනය කරන්නාවූ ජාතික, පළාත් සහ පළාත් පාලන මට්ටම්වලදී සියලු නෛතික, සමාජයීය, දේශපාලනික සහ පරිපාලනමය යාන්ත්‍රණ වලට නිදහසේ ප්‍රවේශ වීමේ හැකියාව සහතික කිරීම.

මානව හිමිකම්

- විෂමතාවයෙන් තොරව රට තුළ වෙසෙන සියලු පුරවැසියන්ගේ සහ කණ්ඩායම්වල සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පුළුල් පරාසයක් තුළ සමාන අන්දමින් ආරක්ෂා කිරීම සහතික කිරීම සඳහා රජය විසින් සෑම ප්‍රයත්නයක්ම දැරිය යුතුය. තවද අයිතිවාසිකම් සංස්කෘතියක් ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා සිවිල් සහ දේශපාලන අයිතිවාසිකම් බලාත්මක කිරීමේ යාන්ත්‍රණයක් සහ නීතිය පරිපාලනමය යුක්තිය සහ අධ්‍යාපන ක්‍රියාමාර්ගයක් සහිතව එය ක්‍රියාවට නැංවීමේ යාන්ත්‍රණයක්ද රජය විසින් ස්ථාපිත කළ යුතුය. මෙකී අයිතිවාසිකම් නිසි ලෙස ආරක්ෂා වීම සහතික කිරීම සඳහා අධිකරණ පද්ධතිය මගින් වැදගත් කාර්ය භාරයක් ඉටුකළ යුතු වේ.
- පවත්නා සම්පත් උපරිම ආකාරයෙන් ප්‍රයෝජනයට ගැනීම තුළින් ආර්ථික, සමාජ හා සංස්කෘතික අයිතිවාසිකම්වලට ගරු කිරීම, ආරක්ෂා කිරීම සහ සපුරාලීම සඳහා බැඳී

සිටීම ද ඇතුළත් පාලනයක් පවත්වා ගැනීම සහ එහි ප්‍රතිඵල ජනතාව වෙත ලබා දීම රජයේ වගකීම වේ. මෙකී අයිතිවාසිකම් නිසි ලෙස ආරක්ෂා වීම සහතික කිරීම සඳහා අධිකරණ පද්ධතිය මගින් වැදගත් කාර්යභාරයක් ඉටුකළ යුතු වේ.

- සෑම පුද්ගලයෙකුටම ඔහුගේ හෝ ඇයගේ අභිමානයට ගරුත්වයක් ලබා ගැනීමට ඇති අයිතිය අනුව සියලු පුරවැසියන්ගේ ජන්මයෙන් ලද අනන්‍යතාවය ආරක්ෂා වීම සහතික කිරීම, මානව අභිමානයට ගෞරව කිරීම යනු සෑම මිනිසෙකුගේම ජීවත් වීමේ අයිතියට ගරු කිරීම වන බැවින්, පුද්ගල සහ සාමූහික ක්‍රියාකාරකම් තුළින් පුද්ගල සහ ජාතික අභිමානය ප්‍රතිෂ්ඨාපනය කිරීමේ අවශ්‍යතාවයක් මතුව ඇත.

වාග් විද්‍යාත්මක හිමිකම

- රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණය ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ IV වන පරිච්ඡේදයෙහි 18 සිට 25 වන ව්‍යවස්ථාව දක්වා වූ භාෂා ප්‍රතිපත්තියට අයත් කොටස් මගින් බැඳී සිටිනු ඇති අතර, භාෂා ප්‍රතිපත්තිය මගින් සිංහල සහ දමිළ භාෂාවන් රාජ්‍ය භාෂා ලෙසද ඉංග්‍රීසි සංධාන භාෂාව ලෙසද පිළිගෙන අමාත්‍ය මණ්ඩලයෙහි අනුමැතිය ලබාගෙන ඇත.

- ශ්‍රී ලංකාවේ සියලු පළාත්වල රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණය විසින් සිංහල භාෂාව පරිපාලන භාෂාව ලෙස භාවිතා කරමින් පොදු වාර්තා සහ අනෙක් සියලු පරිපාලන කටයුතු පවත්වාගෙන යා යුතු අතර, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙහි IV වන පරිච්ඡේදයෙහි 22(1) වන ව්‍යවස්ථාව අනුව උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල සියලු රාජ්‍ය කටයුතු සඳහා දමිළ භාෂාව ද භාවිතා කළ යුතුය.

- ජනාධිපතිවරයා විසින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලබන ද්වි භාෂික ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශයක සිංහල හෝ දමිළ භාෂාව කතා කරන ජනගහනය අනුව ප්‍රාමාණිකව සලකා බලා, පළාත් තුළ ක්‍රියාත්මක වන පරිපාලන භාෂාවට අමතරව පරිපාලන භාෂාව ලෙස ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ IV වන පරිච්ඡේදයෙහි 22(1) ව්‍යවස්ථාව අනුව එකී ප්‍රදේශය සඳහා දමිළ භාෂාව පරිපාලන භාෂාව ලෙස යොදාගනු ඇත.

- වර්තමාන ජාතික සම්මුතිය මත රජය විසින් අනුමත කරන ලද භාෂා ප්‍රතිපත්තිය ජාතික සහජීවනය සහ සංහිඳියාව ගොඩනැගීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය නීතිමය සාධකයක් ලෙස භාවිතා කළ යුතුය.

- මධ්‍යම රජයේ, පළාත් රජයේ හෝ පළාත් පාලන ව්‍යුහයේ හෝ වේවා සියලු රාජ්‍ය ආයතනයන්හි සිය කැමැත්තට අනුව සියලු පුරවැසියන්ට ඔහුගේ හෝ ඇයගේ අභිමතය පරිදි ඕනෑම රාජ්‍ය භාෂාවක් හෝ සංධාන භාෂාව හරහා ලිඛිත හෝ වාචික ප්‍රතිචාර ලැබීමේ තත්ත්වයන් ඇති කිරීමට නෛතිකව සහ ප්‍රතිපත්තිමය වශයෙන් රජයට බැඳීමක් ඇත.

- සියලු රාජ්‍ය ආයතනයන්හි බාහිර සහ අභ්‍යන්තර සංඥා පුවරු සහ මහජනතාව විසින් භාවිතා කරනු ලබන ආකෘතිපත් ඒවා රජයේ වුවද, පළාත් රජයේ වුවද, පළාත් පාලන ආයතනයන්හි වුවද, භාෂා ත්‍රිත්ත්වයෙන්ම ප්‍රදර්ශනය කිරීමේ වගකීම නීතිමය වශයෙන්ද ප්‍රතිපත්තිමය වශයෙන්ද රජය සතු වේ.

- ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ IV වන පරිච්ඡේදයේ සම්පාදිත පරිද්දෙන් රාජ්‍ය භාෂාවෙන් හා සන්ධාන භාෂාවෙන් අධිකරණයන්හි, ව්‍යවස්ථාදායකයෙහි, අධිකරණයන්හි සහ පාසල්වල උපදෙස් ලබා දෙන භාෂාවන් ලෙස භාවිතා කරලීමට රජය බැඳී සිටී.

ජාතික සහජීවනය සහ විවිධත්වය

- රජය විසින් සියලු දේශ හිතෛෂී බලවේග යළි පණ ගන්වා නෛතික, ප්‍රතිපත්තිමය සහ ආත්මීය වශයෙන් ශ්‍රී ලංකාව තුළ සක්‍රීය පුරවැසිකත්වයක් ඇතිකරලීමේ අභිප්‍රාය වෙත ලඟාවිය යුතු අතර, ශ්‍රී ලාංකිකයෙකු යනු කවුරුන් දැයි යන්න ඒත්තු ගැන්වෙන පරිදි ශ්‍රී ලාංකේය අනන්‍යතාව හඳුනා ගනිමින් ශ්‍රී ලාංකේයත්වය වර්ධනය කරමින් ජාතියෙහි විවිධත්වයෙන් හෙබි සංස්කෘතික සංකීර්ණත්වය සහ ශ්‍රී ලංකාව තුළ එකකට වඩා වැඩි ආගම්, භාෂා සහ වාර්ගිකත්වයක් පැවතීම ජාතික සහජීවනයෙහි මූලික පූර්ව අවශ්‍යතාවයක් ලෙස හඳුනා ගැනීම.

- අතීතයෙහි සිදුවූ අමිහිරි සිදුවීම් යළි සිදු නොවීම සඳහා සංවාද, මැදහත්වීම් සහ ක්‍රියාකාරකම් හරහා සියලු ශ්‍රී ලාංකේය පුරවැසියන්ගේ එක්ව විසීම පිළිබඳ හැඟීම් වඩාත් ශක්තිමත්ව ඇති කරලීම සඳහා ශ්‍රී ලාංකේය ජාතිකත්වය පිළිබඳ හැඟීම සමාජ - දේශපාලනික වශයෙන් වර්ධනය කරන්නා වූ අතරතුර භාෂාව, ආගම සහ සංස්කෘතික උරුමයන් වෙත පුද්ගලයන්ට ඇති හිමිකම සහතික කරනු වස් පුරවැසියන් සහ රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණය වෙත නායකත්වය සහ මග පෙන්වීම තදින්ම ලබා දීම රජය විසින් ප්‍රතිපත්තිමය වශයෙන් ද, නෛතික, අධ්‍යාපනික සහ පුරුද්දක් වශයෙන් ද සිදු කළ යුතුය.

- කොන් කරන ලද ප්‍රජාවන්හි දායකත්වය විධිමත්ව ලබා ගනිමින් ඔවුන් තීරණ ගැනීමේ මෙන්ම අවස්ථා සහ සේවාවන් සඳහා ප්‍රවේශ කරවමින් සක්‍රීයව දිරිමත් කිරීමට අවැසි යාන්ත්‍රණ සම්පාදනය කිරීම මගින් සියල්ලන්ම අයත් සමාජයක් ගොඩනැංවීමෙහිලා රජය විසින් ප්‍රයත්න දැරිය යුතුය.

- ශ්‍රී ලාංකේය ජනගහනයෙහි විවිධත්වය විදහා දැක්වෙන පරිදි රාජ්‍ය සේවයෙහි ද අධිකරණ පද්ධතියෙහි ද නියෝජනය සහතික කිරීම.

- සමස්ත සමාජයෙහි කොටසක් වශයෙන් තමා සිටින බැව් ඒත්තු ගැන්වෙන පරිද්දෙන් සියලු පුරවැසියන් වෙත පුරවැසි බව පිළිබඳ අන්තර්ගත ආකල්ප ප්‍රවර්ධනය කිරීම. මෙම මූලිකාංග තුළින් තමන්ගේ දුක් ගැනවිලිවලට සවන් දෙන ක්‍රමයක් ව්‍යවස්ථාදායකය හරහා සිදු කරමින් තම ඉල්ලීම්වලට සාධාරණ විසඳුමක් ලබා දෙන බවට ඒත්තු ගැන්විය යුතු අතර, එමගින් නව ගැටුම් බිහිවීම සහ නැවත ප්‍රචණ්ඩත්වය කරා යාම වැලකිය යුතුය.

- කාන්තා - ගෘහ මූලිකයන්, යුධ වැන්දඹුවන්, ලිංගික අපරාධ පදනම් කරගත් ප්‍රචණ්ඩත්වයෙන් මුදවන ලද්දවුන්, ළමුන් හා තාරුණ්‍යය, අභ්‍යන්තරික වශයෙන් අවතැන් වූ ප්‍රජාවන්, අතුරුදන් වූ සහ විතැන් වූවන්ගේ පවුල්, පුනරුත්ථාපනය වූ යුධ සටන්කාමීන් සහ සොල්දාදුවන් ගේ පවුල්, ආබාධිත, නැවත පදිංචි කරවූ ප්‍රජාවන්, වෙත සීමා නොවී ඔවුන්ද ඇතුළුව, අර්බුදයෙන් බලපෑමට ලක් වූ අවදානම් මට්ටමෙහි සිටින කණ්ඩායම් වල අවශ්‍යතා, බලගැන්වීම් සහ ඔවුන් පිළිබඳ සොයා බැලීම්වලට අවධානය යොමු කළ යුතු වේ.

හිමිකාරීත්වය

- සංවර්ධන සහ සංහිඳියා වැඩසටහන් සඳහා ක්‍රියාකාරී ලෙස සහභාගී කරවා ගැනීමේ අරමුණින්, රට තුළ වෙසෙන ශ්‍රී ලාංකිකයින්, විදේශගත ශ්‍රී ලාංකිකයින් සහ සියලු ප්‍රජාවන්ට අයත් ශ්‍රී ලාංකික සම්භවයක් සහිත විදේශයන්හි ජීවත් වන පුද්ගලයින් සමග සබඳතා ගොඩනගා ගැනීමට සක්‍රීය ලෙස දායක වීම.

- ජාතික සංහිඳියා ක්‍රියාවලියේ සියලු මට්ටම් වලදී තරුණ කොටස්වල දායකත්වය ලබා ගැනීම, ආයතනගත කිරීම සඳහා ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම; සහ සංහිඳියාව පවත්වාගෙන යාමේ අත්‍යවශ්‍ය පාර්ශ්වකරුවන් වශයෙන් තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියට තරුණ කොටස් සහභාගී කර ගැනීම සඳහා නියෝජිත ආයතනයක් ස්ථාපිත කිරීම.

- කාන්තා ගෘහමූලිකයන්, යුධ වැන්දඹුවන් දරුවන් සහ තරුණ කණ්ඩායම්, අභ්‍යන්තරව අවතැන් වූ ප්‍රජාවන්, අතුරුදහන් සහ මෙතෙක් කිසිදු තොරතුරක් නොලද පුද්ගලයින්ගේ පවුල්වල සාමාජිකයින්, හිටපු සොල්දාදුවන්, ආබාධිතයින්, පුනරුත්ථාපනය කරන ලද ප්‍රජාවන්, විදේශගත ශ්‍රී ලාංකිකයින් සහ සියලු ප්‍රජාවන්ට අයත් ශ්‍රී ලාංකික සම්භවයක් සහිත විදේශයන්හි ජීවත් වන පුද්ගලයින් පමණක් නොව ඔවුන්ද ඇතුලත්ව සියලුම අංශ නියෝජනය කරන පුද්ගලයින්ට ඔවුන්ගේ සහභාගීත්ව ක්‍රියාවලියේදී සහ අයිතිවාසිකම් භුක්ති විඳීමේදී මුහුණ පෑමට සිදු වූ දුෂ්කරතාවයන් පිළිබඳව ක්‍රියාකාරී ලෙස අධ්‍යයනය කිරීම, හඳුනා ගැනීම සහ එකී දුෂ්කරතාවයන් මගහරවා ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය ක්‍රියාමාර්ග අනුගමනය කිරීම.

යුක්තිය සහ නීතියේ ආධිපත්‍යය

- අධිකරණය මගින් ප්‍රමාණවත් සේවා සැපයුමක් ලබා දීමට සහ කඩිනම්ව හා කාර්යක්ෂමව යුක්තියට ප්‍රවේශ වියහැකි පරිදි අධිකරණ පද්ධතිය ශක්තිමත් කිරීම සහ අවශ්‍යතාවය අනුව ප්‍රතිසංස්කරණ සිදු කිරීම.

- අපක්ෂපාතී සහ කාර්යක්ෂම අධිකරණ පද්ධතියක් වශයෙන් දැනුවත් භාවයෙන් හා සමාන අන්දමින් යුක්තියට ප්‍රවේශ වීමේ අවස්ථා සැලසීම, නීතිය හා සාමය ආරක්ෂා කිරීම සහ අපක්ෂපාතී, සාධාරණ, කිසිදු සැකයකින් තොරව සියල්ලන්ට පිළිගත හැකි සහ කඩිනම් යුක්තිය පසිඳලීමේ අධිකරණ ක්‍රියාදාමයක් සහතික කිරීම සඳහා ක්‍රියාකාරීව කටයුතු කිරීම.

- යුධ ගැටුම්වල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පීඩාවට පත්වූවන් වශයෙන් හඳුනා ගන්නා ලද වින්දිතයින්ට සහන සැලසීම සඳහා උපරිම අන්දමින් කටයුතු කිරීම සහ තමන්ට යුක්තිය ඉටුකර ගැනීමට සහ සහන ලබා ගැනීමට ඉල්ලුම් කරන ලද කාලසීමාව තුළ සහ ඉන් පසුවද වින්දිතයින්ගේ සහ සාක්ෂිකරුවන්ගේ ආරක්ෂාව තහවුරු කිරීම.

- විෂමතාවයන් සහිත ප්‍රාමාණික ප්‍රමිතීන්ට අනුගත නොවන්නා වූ නීති සංශෝධනය කිරීම සහ ඉවත් කිරීමත්, සංහිඳියාව ඇති කිරීමට අවශ්‍ය වන්නා වූ නව නීති හඳුන්වා දීමත් සඳහා කටයුතු කිරීම.

- නීතිය ඉදිරියේ සියල්ලන් සමාන වන සමාජයක් ස්ථාපිත කිරීම සඳහා කටයුතු කිරීම.

- සංහිඳියා වැඩසටහන් ප්‍රවර්ධනය කිරීමේදී ආර්ථික යුක්තිය සැලකිල්ලට ගැනීම, සහතික කිරීම සහ ආර්ථික ශක්තිය ප්‍රචණ්ඩත්වයෙන් සහ ගැටුම්වලින් පීඩාවට පත්වූවන් ඇතුළු සියලු ශ්‍රී ලාංකිකයින්ගේ ජීවිත නැවත යථා තත්ත්වයට පත් කිරීමට සහ ගරුත්වයක් ලබා දීමට යොදවා ගැනීම.

- ප්‍රාදේශීය මට්ටමෙන් යුක්තිය ඉටුවීම කොතෙක් දුරට සිදුවන්නේද යන්න පිළිබඳව සොයා බැලීම සහ යාන්ත්‍රණය නැවත සකස් කිරීම - සමාජීය සහ ප්‍රජා මට්ටමින් මැදිහත්වීම සහ සමථකරණය පමණක් නොව, අකාර්යක්ෂම සහ ප්‍රතිෂ්ඨාපනය කළ යුතු පද්ධතීන් හඳුනා ගනිමින් කටයුතු කළ හැකි සීමාවන් තුළ ඒවා ශක්තිමත් කිරීම.

- පුරවැසියන්ගේ දුක්ගැනවිලි සහ අපේක්ෂාවන්ට ඇහුම්කන් දීමේ සංස්කෘතියක් ස්ථාපිත වන ආකාරයෙන් රාජ්‍ය ව්‍යුහයන් ශක්තිමත් කිරීම සහ කඩිනමින් ප්‍රතිචාර දැක්වීමට රජයට ඇති හැකියාව ඉහළ නැංවීම.

- පරිපාලනමය ප්‍රතිසංස්කරණ, අධිකරණමය ප්‍රතිසංස්කරණ සහ ආරක්ෂක අංශයේ ප්‍රතිසංස්කරණ ඇතුලත්ව, පසුගිය සිදුවීම් නැවත සිදු නොවීම සහතික කිරීමේ අරමුණෙන් ප්‍රතිසංස්කරණ සිදු කිරීම.

තිරසාර සංවර්ධනය

- සංවර්ධනය උදෙසා අයිතිවාසිකම් මත පදනම් වූ දැක්මක් සහිත මූලධර්ම මත පදනම් වී සියලු සංවර්ධන ක්‍රියාදාමයන් පවත්වා ගෙන යාම අවධාරණය කරනු ලැබේ. එයට තිරසාරභාවය, සවිබල ගැන්වීම, අන්තර්ගතකරණය, සාධාරණත්වය සහ ගරුත්වය යනාදී අංග ඇතුළත් විය යුතුය.

- සංවර්ධන ප්‍රතිපත්ති, වැඩසටහන් සහ ව්‍යාපෘති සැලසුම් කිරීමේදී පීඩාවට පත් ප්‍රජාවන්, කාන්තාවන් සහ තරුණ කණ්ඩායම්වල සහභාගීත්වය සහතික කිරීම.

- කිසියම් නිශ්චිත සංවර්ධන වැඩසටහන් හා ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී බලපෑමකට ලක්විය හැකි ප්‍රජාවන් සිටින විට එකී සංවර්ධන වැඩසටහන් සැලසුම් කිරීමේදී අදාළ ප්‍රජාවන්ගේ අදහස් ලබා ගැනීම සහ සහභාගීත්වය සහතික කිරීම.

- ශ්‍රී ලංකාවේ ඒකාබද්ධතාවය, ජාතික සමගිය හා සංහිඳියාව ප්‍රවර්ධනය කිරීම උදෙසා අනිවාර්ය වූ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තියට අනුකූලව උසස් තත්ත්වයේ ප්‍රාථමික සහ ද්විතීයික අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම සහතික කිරීම උදෙසා රජය විසින් උපරිම කැපවීමකින් කටයුතු කිරීම.

- රට තුළ වෙසෙන සියලු ප්‍රජාවන් සහ ප්‍රදේශයන් වෙත සංවර්ධනයේ ප්‍රතිලාභ සමාන ලෙස ගලායන පරිදි සමාන සංවර්ධන ක්‍රියාදාමයක් සහතික කිරීම සඳහා කටයුතු කිරීම.

ප්‍රජා සවිඥානකත්වය (මනා වැටහීමක් සහිත බව)

- ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නිසි අයුරින් ක්‍රියාත්මක වීම, සාමූහිකත්වය පිළිබඳ හැඟීමක් ඇති කිරීම සහ ශ්‍රී ලංකාවේ තිරසාර සාමය, සමාජ ඒකාග්‍රතාවය සහ සංහිඳියාව ඇති කිරීමෙහිලා සමාන පාර්ශ්වකරුවන් වශයෙන් එකිනෙකාගේ අයිතිවාසිකම් හා වගකීම් පිළිබඳ ධනාත්මක අන්තර්ක්‍රියා ඉහළ නැංවීම සඳහා විවිධත්වය ගරු කරන්නා වූ සහ අගය කරන්නා වූ සංස්කෘතියක් ගොඩනැගීම සහතික කරනු වස් තම වගකීම් සියල්ලන් විසින් නිසි පරිදි ඉටුකිරීමට ශ්‍රී ලංකාවේ පුරවැසියන් අතර සිය වගකීම් පිළිබඳ හැඟීම ප්‍රවර්ධනය කිරීම.
- සංහිඳියා වැඩසටහන්, පොදු අධ්‍යාපනික වැඩසටහන් සමග එක්ව පැවැත්වීම සහතික කිරීම මගින් මෙම ක්‍රියාවලියට දැන උගත් පුරවැසියන්ගේ සහභාගීත්වය තහවුරු කිරීම.
- මධ්‍යස්ථ සංස්කෘතියක් ගොඩනැගීමට ක්‍රියාකාරීව කටයුතු කිරීම සහ එමගින් ආර්ථික, සංස්කෘතික සහ දේශපාලනයද ඇතුළත්ව පුරවැසියන්ගේ ජීවිත හා බැඳුනු සෑම කටයුත්තක් කෙරෙහි එකී සංස්කෘතික ගති ලක්ෂණ මුසු කිරීම.

සංක්‍රාන්ති යුක්තිය

- සත්‍ය සෙවීම සහ සුවවීම; යුක්තිය; අතුරුදන් වූ පුද්ගලයන් සහ ඔවුන්ගේ පවුල්වල හිමිකම් සහ අවශ්‍යතා ආරක්ෂා කිරීම; වන්දි ගෙවීම සහ සංක්‍රාන්ති යුක්තියෙහි සාධක ලෙස ආයතනික ප්‍රතිසංස්කරණ පුනරුක්තියක් - නොවීම වැනි පුළුල් ක්ෂේත්‍ර සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීම වෙනුවෙන් සංහිඳියාව සහ සහජීවනය සම්බන්ධ වන බව හඳුනා ගනිමින්, මෙකී සංක්‍රාන්ති යුක්තිය පිළිබඳ යාන්ත්‍රණ ක්‍රියාත්මක වීමෙහි කාලය සඳහා වින්දිතයන් සහ වින්දිත ආයතන, ආගමික නායකයන්, දේශපාලනික නියෝජිතයන් සහ සිවිල් සමාජයෙහි අඛණ්ඩ උපදේශකත්වය සහ සහභාගීත්වය සමඟ පුළුල් උපදේශාත්මක ක්‍රියාවලීන් සහ ක්‍රියාකාරීත්වය සමඟ ස්ථාපිත වූ ස්වාධීන, ඉලක්කගත, විශ්වාසනීය, යෝග්‍ය පරිදි සම්පත් දායක කරගනු ලැබූ යාන්ත්‍රණ හරහා මෙම ප්‍රගමනයන් සාක්ෂාත් කර ගැනීමට රජය විසින් සෑම උත්සාහයක්ම දැරිය යුතුය.

06. හරස් ආංශීය මූලධර්ම

සංහිඳියාව හා සහජීවන වැඩසටහන් හා ක්‍රියාකාරකම් සැලසුම් කරන්නා වූ හා ක්‍රියාත්මක කරන්නා වූ සියලුම පාර්ශවකරුවන්ට අදාළ වන්නා වූ සංහිඳියා ක්‍රියාමාර්ග සැලසුම් කිරීම සම්බන්ධයෙන් වන මූලධර්ම මාලාවක්.

ගැටුම් පිළිබඳ සංවේදීතාව

සංහිඳියාව හා සහජීවන කටයුතුවලට මැදිහත්වීම තුළින් ගැටුම් ඇති කිරීම හෝ උග්‍ර තත්ත්වයට පත් කිරීම නොව ඒවා මර්දනය කිරීමක් සිදු වන බව තහවුරු කිරීම. එම කටයුතුවලට මැදිහත්වීම තුළින් ඇති වන සාධනීය හා නිෂේධාත්මක බලපෑම්, එම මැදිහත්වීම් සිදු කරන්නා වූ සන්දර්භය හා එම මැදිහත්වීම් තුළින් සන්දර්භය තුළ ප්‍රතිලෝම වශයෙන් ඇති විය හැකි බලපෑම පිළිබඳ ක්‍රමවත්ව අධ්‍යයනය කිරීම මෙයට ඇතුළත් ය.

සංස්කෘතික අවබෝධය

සියලුම සංහිඳියා ක්‍රියාමාර්ග වලට හිතකර අයුරින් එක් එක් සංස්කෘතීන් වලට ඒ ඒ සංස්කෘතික වටිනාකම්, අදහස් හා චර්යා සඳහා දායකත්වය ලබාදිය හැකි පරිසරයක් නිර්මාණය කිරීම තුළින් ක්‍රමෝපායික හා ක්‍රියාත්මක මට්ටමේ සංස්කෘතික අවබෝධයක් ඇති කිරීම සඳහා ප්‍රයත්න ශක්තිමත් කිරීම.

උවදුරුවලට ලක්වූවන් කෙරෙහි කේන්ද්‍රීයවීම

සියලුම සංහිඳියා ක්‍රියාමාර්ග තුළින් උවදුරුවලට පත්වූ පුද්ගලයින්ගේ අයිතිවාසිකම්, අවශ්‍යතා හා ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන බවත්, උවරුදුවලට පත් පුද්ගලයින්ගේ නියෝජ්‍යත්වය ප්‍රවර්ධනය කරන ආකාරයෙන් එම ක්‍රියාමාර්ග සැලසුම් කරන බවත් තහවුරු කිරීම සහ හුදෙක් ප්‍රතිපත්ති හා ප්‍රතිලාභීන් යන කරුණුවලින් ඔබ්බට ගොස් උවදුරට පත් වූවන් පිළිබඳ සලකා බලන බව තහවුරු කිරීම, මෙයින් අදහස් වනුයේ සංහිඳියාව හා සහජීවන ක්‍රියාමාර්ග ක්‍රියාත්මක කරන කාලය පුරාවටම උවදුරට පත් වූවන්ගේ ක්‍රියාකාරී සහභාගීත්වය ද සිදු වන බව තහවුරු කිරීමයි.

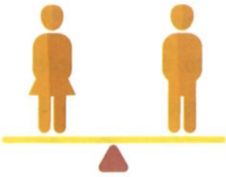

ස්ත්‍රී පුරුෂ අදාළත්වය

ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී හා සංහිඳියාව හා සහජීවන ක්‍රියාමාර්ග සැලසුම් සකස් කිරීමේ සෑම පියවරකදීම කාන්තාවන්ගේ මානව අයිතිවාසිකම් ගෞරවයට, ආරක්ෂාවට ලක්වන පරිදි හා ඒවා ඉටු වන පරිදි ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය අදාළ කර ගන්නේ ද යන්නත් සියලු සංහිඳියා ක්‍රියාමාර්ග තුළින් කාන්තා හා පිරිමි පාර්ශ්වයන් අතර ගෞරවනීයත්වය සුරැකෙන සංස්කෘතියක් ගොඩනැගීම හා ගැටුම් හා ප්‍රචණ්ඩත්වය හේතුවෙන් කාන්තාවන් විශාල සංඛ්‍යාවක් උවදුරට පත්ව සිටින බවත් ඒ සඳහා විසඳුම් ලබා දිය යුතු බවත්, ඔවුන් යථා තත්ත්වයට පත් කළ යුතු බවත්, හඳුනා ගනිමින් ප්‍රතිපත්ති හා සහජීවන ක්‍රියාවලිය තුළ ඔවුන්ට සමාන ක්‍රියාකාරී සහභාගීත්වයක් හිමි විය යුතු අතර, ඔවුන්ගේ දායකත්වය හා සහභාගීත්වය අභිමානවත්ව ලබාදීම සඳහා අවස්ථාව සැලසෙන බව ප්‍රගාමීව සොයා බැලීම.

කාර්යක්ෂමතාව හා ඵලදායීතාව

සංහිඳියාව හා සහජීවන මැදිහත්වීම සඳහා වන ප්‍රමුඛ අවශ්‍යතාවන්ට අනුව සම්පත් සාධනීය ලෙස යොදවන බව හා වඩාත් උචිත ප්‍රවේශයන් උපයෝගී කර ගන්නා බව තහවුරු කිරීම. ඒ අතරතුර එවැනි ක්‍රියාමාර්ග තුළින් හඳුනාගත් කණ්ඩායම් අතර අපේක්ෂිත බලපෑම ඇති වන බවට අවධානයෙන් පසු වීම.

සම්බන්ධීකරණය සහ අනුපූරකතාව

සාකල්‍ය, සමෝධාන හා ඒකාබද්ධ සංහිඳියා ප්‍රයත්නයන් ශක්තිමත් කළ පරිදි පාර්ශ්වකරුවන් එකිනෙකා අතර හා රජය තුළ හා රජයෙන් පරිබාහිර සම්බන්ධීකරණ කටයුතු පවත්වා ගැනීමට හැකි සෑම උත්සාහයක්ම දැරීම සහ ප්‍රතිසන්ධාන ක්‍රියාමාර්ග හුදකලාව ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් වැළකීම සහ ඒ වෙනුවට අන්‍යොන්‍ය වශයෙන් සිදුවන සමාජ බලපෑම හා අන්‍යොන්‍ය පෝෂණය ඉහළ නැංවීමට හැකි වන ආකාරයෙන් සංහිඳියාව හා සහජීවන ක්‍රියාමාර්ග වැඩිදියුණු කිරීම.

නායකත්වය හා තිරසාරත්වය

ප්‍රතිසන්ධාන ක්‍රියාවලිය තුළ ප්‍රතිසන්ධානය උදෙසා තීරණාත්මක හා නවමු ප්‍රවේශයක් අනුගමනය කිරීම සඳහා පාර්ශ්වකරුවන් බලගැන්වීම, සහ ප්‍රජා නායකයින් හා උවදුරට, පීඩාවට හා ආන්තීකරණයට ලක් වූ ප්‍රජා නියෝජනය ඇති කිරීම සහ ශ්‍රී ලංකාවේ විවිධ ජන කොටස් නියෝජනය කරන ක්‍රියාකාරීන් අතුරින් නායකයින් තෝරා ගන්නා බව තහවුරු කිරීම, ප්‍රවීණත්වය හා ඒකාග්‍රතාව විදහා දැක්වීම, මහජන විශ්වාසනීයත්වය පැවතීම හා සමාජ දායකත්වය සම්බන්ධයෙන් විශ්වාසනීයත්වය ඇති කර ගෙන තිබීම, සමාජිකයක් තුළ සම්පත් සවිබල ගැන්විය හැකි තිරසාර හා ශක්තිමත් යටිතල පහසුකම් ගොඩනැගීම සඳහා සියලුම ප්‍රතිසන්ධාන ක්‍රියාමාර්ග තුළ සහයෝගී ධාරිතාවන් ඇති කිරීම හා සාර්ධර්ම පිළිබඳ සංස්කෘතියක් හා පුරවැසි සේවාවන් ප්‍රවර්ධනය කළ හැකි නව මූලධර්ම හා නායකත්වයක් ඇති කිරීම.

දූරදර්ශී බව හා නවෝත්පාදනය

පවත්නා ජාතික හා තුලනාත්මක අත්දැකීම් සුවිශේෂී පසුබිමකට ගැළපෙන පරිදි සකස් කිරීම හැකි වන ආකාරයේ ප්‍රතිසන්ධාන ප්‍රයත්න සැලසුම් කිරීම සඳහා නිර්මාණාත්මක ක්‍රම ගොඩනැගීම, ඒකාබද්ධ කිරීම හා ස්ථාපිත කිරීම සහ ගැටුම්වල චිත්තවේගීය හා මානසික අංශ විසඳීමට අවකාශය සැලසිය හැකි නවමු ක්‍රම සොයා බැලීම සහ ප්‍රතිසන්ධාන හා සහජීවන ක්‍රියාමාර්ග සැලසුම් කිරීමේ දී ඇති විය හැකි නව හෝ වර්ධනය වෙමින් පවතින ගැටුම් වැළැක්වීම සඳහා ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම.

පැහැදිලි සහ ගැළපෙන සන්නිවේදනය

අදාළ පාර්ශ්වකරුවන්ගේ උපදේශකත්වයෙන් සහ සහභාගීත්වයෙන් යුතුව සංහිඳියාව පිළිබඳ මැදිහත් වීම් සැළසුම් කිරීම සහ ක්‍රියාත්මක කිරීම, සහ සිවිල් සමාජයද ඇතුළුව එක් එක් පාර්ශ්වකරුවන්ට සවන්දීම, ගැටුම් සහ ප්‍රචණ්ඩත්වයෙහි ඍජු හා වක්‍ර වින්දිතයන්

සහ අනෙකුත් බලපෑමට පත් කණ්ඩායම්; රටෙහි සංහිඳියාව කරා ප්‍රගතිය පිළිබඳ තොරතුරු පාලනයකින් යුතුව නිදහස් කිරීම රජය විසින් කළ යුතු අතර, පුරවැසියන් වෙත එබඳු තොරතුරු වගකීමෙන් යුතුව සහ ප්‍රවේශ විය හැකි ලෙස පවතිමින්, විවෘතව සහ විනිවිදභාවයෙන් යුතුව සන්නිවේදනය කළ යුතුය. ගැටුම් තත්ත්වයන්හි මූල හේතුවට විකල්ප ලැබීමට සහ පිළිගැනීමට පුරවැසියන්ගේ සූදානම් බව සහ සැළසුම් සහගත බව ඇති කර ගැනීමට පහසුකම් සලසන ධනාත්මක සහ චර්යාත්මක වෙනස ඇති කරලීම, සාම්ප්‍රදායික සහ සාම්ප්‍රදායික නොවන මාධ්‍ය කැඳවා පුහුණු කිරීම හරහා, සාමාන්‍ය ජනතාව යෙදවීමට රජය විසින් සහයෝගයෙන් යුතුව ප්‍රයත්න දැරිය යුතු වේ.

07. ක්‍රියාත්මක කිරීමේ උපාය මාර්ගය

පහත දැක්වෙන උපාය මාර්ග භාවිතා කරමින් සංහිඳියාව සහ සහජීවනය පිළිබඳ මෙම ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක වනු ඇත:

1. සංහිඳියාව සහ සහජීවනය පිළිබඳ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්මක් වර්ධනය කිරීම.

2. වාර්ගික, ආගමික, වාග් විද්‍යාත්මක, සමාජයීය, දේශපාලනික සහ ආර්ථික සාධක හේතුවෙන් ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය තුළ පවත්නා ස්වාධීනත්වය නිසා වර්ෂ ගණනාවක් තිස්සේ නොවැදගත් සේ සලකමින් කොන් කර ඇති කාණ්ඩ හඳුනා ගැනීම.

3. සංහිඳියාව සහ සහජීවනය පිළිබඳ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම තුළ නොවැදගත් සේ සලකමින් කොන් කරන ලද්දවුවන් සඳහා ධනාත්මක ක්‍රියාකාරී වැඩසටහන් ප්‍රවර්ධනය කිරීම.

4. සංහිඳියාව සහ සහජීවනය මෙන්ම ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධයෙන් මහජනතාව ඇනුම්වත් කිරීමේ සහ ඒ පිළිබඳව අධ්‍යාපනය ලබා දීමේ වැඩසටහන් දියත් කිරීම.

5. වාර්ෂික වැඩ සැලසුම් හරහා රජයේ ආයතන සහ පවත්නා ජාතික ක්‍රියාකාරකම් තුළ සංහිඳියාව සහ සහජීවනය පිළිබඳ මෙම ජාතික ප්‍රතිපත්තියෙහි වටිනාකම අවබෝධ කර දීම.

08. ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ආයතන

සංහිඳියාව සහ සහජීවනය පිළිබඳ මෙම ජාතික ප්‍රතිපත්තිය පහත සඳහන් ආයතන මගින් ක්‍රියාත්මක වනු ඇත:

1. ජාතික ඒකාබද්ධතාව, සංහිඳියාව සහ තිරසාර සාමය රට තුළ ස්ථාපිත කිරීමෙහිලා ප්‍රවර්ධනය කරනු වස්; සංහිඳියාව ස්ථාපිත කිරීමේ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සම්පාදනය කිරීම; සහ ගැටුම් නැවත ඇති නොවීම සහතික වීම සඳහා වන ක්‍රියාමාර්ග ඔස්සේ සංහිඳියාව ප්‍රවර්ධනය කිරීම සහ ජාතික සමගිය ඇති කරලීම සඳහා වැඩසටහන් සහ ව්‍යාපෘති සම්පාදනය කිරීම යන අරමුණු පෙරදැරිව 2015.09.21 දිනැති අති විශේෂ ගැසට් නිවේදනයෙන් ස්ථාපිත කරන ලද්දා වූ ජාතික සාමය සහ සංහිඳියා කාර්යාංශය (ONUR) අයත් වන **ජාතික ඒකාබද්ධතා සහ ප්‍රතිසන්ධාන** අමාත්‍යාංශය.

2. (අ) භාෂා ප්‍රතිපත්තිය සහ නීතිය සංවර්ධනය කිරීම, භාෂා නීතිය උල්ලංඝනය කිරීම පිළිබඳව මෙහෙයවීම සහ නෛතික ඇතුළුව නිවැරදි කිරීමේ පියවර ගැනීම, රාජ්‍ය සහ පෞද්ගලික අංශයන් තුළ ජාතික භාෂා සහ සබැඳි භාෂාව භාවිතා කිරීම සඳහා අවැසි වන පහසුකම් සැපයීම, අවශ්‍යතාව සහිත වූවන්ට භාෂා ඉගැන්වීම, භාෂා පරිවර්තකයින්, භාෂණ පරිවර්තකයින්, ගුරුවරු, පුහුණු කරන්නන් පුහුණු කිරීම, භාෂා පාඨමාලා සඳහා විභාග සංවිධානය කිරීම (ආ) "ශ්‍රී ලාංකිකයා - අපගේ අනන්‍යතාව; විවිධත්වය - අපගේ ශක්තිය" යන අමාත්‍ය මණ්ඩලීය පාඨය මත පදනම් වූ විවිධ අනන්‍යතා සමඟ ප්‍රජාවන් අතර සහජීවනය ස්ථාපිත කිරීම පිණිස ජාතික සංවාද අන්තර් ක්‍රියා වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම (ඇ) සිවිල් සමාජයීය සංවිධාන (CSO) සහ ස්වේච්ඡා සංවිධානයන් හි ජාතික ජලය ගොඩනැංවීම, ධාරිතා සංවර්ධනය පිළිබඳව සිවිල් සමාජයීය සංවිධාන (CSO) සඳහා සහාය දැක්වීම, ජාතික ප්‍රමුඛතා හඳුනා ගැනීම සඳහා සහාය ලබාදීම, අන්තර්ජාතික ස්වේච්ඡා සංවිධාන වල සහභාගීත්වය සඳහා පහසුකම් සැලසීම සඳහා සහජීවනය සංවාද අධ්‍යක්ෂ කාර්යාලය (CDD), භාෂා හිමිකම් අධ්‍යක්ෂ කාර්යාලය (LRD) රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුව (DOL), රාජ්‍ය භාෂා කොමිසම් සභාව (OLC), භාෂා අධ්‍යාපන සහ පුහුණු ජාතික ආයතනය (NILET), රාජ්‍ය නොවන සංවිධානයන්හි ජාතික ලේකම් කාර්යාලය (NS-NGO) යන ආයතන පවත්නා වූ 2015.09.21 දිනැති අති විශේෂ ගැසට් නිවේදනය මගින් ස්ථාපිත කරන ලද්දා වූ **ජාතික සහජීවනය පිළිබඳ සංවාද සහ රාජ්‍ය භාෂා** අමාත්‍යාංශය.

3. බන්ධනාගාර ප්‍රතිසංස්කරණ, පුනරුත්ථාපන, නැවත පදිංචි කිරීම් සහ හින්දු ආගමික කටයුතු පිළිබඳ විෂයන්ට අදාළ ප්‍රතිපත්ති, වැඩසටහන් සහ ව්‍යාපෘති සම්පාදනය සහ ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා 2015.09.21 දිනැතිව නිකුත් කරන ලද අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රය මගින් ස්ථාපිත කරන ලද්දා වූ **බන්ධනාගාර ප්‍රතිසංස්කරණ හා පුනරුත්ථාපන, නැවත පදිංචි කිරීම් සහ හින්දු ආගමික කටයුතු** අමාත්‍යාංශය.

4. සත්‍යය සෙවීම, යුක්තිය, වන්දි සහ අතුරුදන් වූ පුද්ගලයන්ගේ හිමිකම් සහ අවශ්‍යතා ආරක්ෂා කර ගැනීම යන කරුණු ඇතුළු සංක්‍රාන්ති යුක්තිය සඳහා යාන්ත්‍රණ සැලසුම් කිරීම සහ ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධීකරණය කිරීම සඳහා 2015.12.15 දිනැති අමාත්‍ය මණ්ඩල තීරණය මගින් ස්ථාපිත කරන ලද **සංහිඳියා යාන්ත්‍රණ පිළිබඳ සම්බන්ධීකරණ ලේකම් කාර්යාලය.**

இலங்கையின் நல்லிணக்கத்துக்கான தேசியக்கொள்கை பற்றிய தவிசாளரின் செய்தி

தேசிய ஒருமைப்பாடு மற்றும் நல்லிணக்கத்துக்கான அலுவலகம் (ONUR) இலங்கை அரசாங்கத்தின நல்லிணக்கத்துக்கான தேசியக்கொள்கையை வெளியிடுவதில் பெருமிதம் கொள்கின்றது.

அரசாங்கமொன்று இலங்கையில் இத்தகைய கொள்கையொன்றை வகுத்தமைத்து, நடைமுறையாக்கிடவிருப்பது இதுவே முதல் தடவையாகும். ONUR அதிமேதகு சனாதிபதியின் நேரடி விடய எல்லைக்குக்கீழ் வருவதோடு, அது தேசிய ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் நல்லிணக்க அமைச்சுடன் இணைந்து பணியாற்றுகின்றது. 2015 ஆம் ஆண்டு ONUR ஆரம்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து நல்லிணக்கம் தொடர்பான தேசியக்கொள்கையை வரைந்து, திட்டமிடுவதே அதன் முன்னுரிமைத் திட்டங்களுள் ஒன்றாக அமைந்தது.

இக்கொள்கை அரசாங்க அமைச்சர்கள், அதிகாரிகள், மாகாண சபைகள், சிவில் சமூகத் தலைவர்கள், நிபுணர்கள் மற்றும் கிராமியமட்டச் செயற்பாட்டாளர்கள் என்பவர்களுடன் ஒருவருட காலமாக அனைத்துமடங்கும் வகையில் கலந்தாலோசித்து வரையப்பட்டதாகும்.

இக்கொள்கை நல்லிணக்கம் சம்பந்தமான அரச கொள்கையாக விளங்கவேண்டுமென்ற சனாதிபதியின் முன்மொழிவுக்கு அமைச்சரவை அங்கீகாரம் வழங்கியது. இக்கொள்கை இலங்கையில் தேசிய நல்லிணக்கச் செயல்முறைக்கு வழிகாட்டி, அரசாங்கத்தின் நல்லிணக்க முன்னெடுப்புகளுக்கு அர்த்தப்பொதிவை உறுதிசெய்யும்வகையில், நல்லிணக்கம் சம்பந்தமாகப் பணியாற்றும் சகல நலன்பிரதிநிதிகளுக்கும் ஒரு வழிகாட்டும் சட்டகமாக விளங்கவேண்டுமென்பதில் அமைச்சரவை மேலும் இணக்கம் கண்டது.

இக்கொள்கை நல்லிணக்கம் சம்பந்தமாகப் பணியாற்றும் முக்கிய அரசாங்க நிறுவனங்களின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுள்ளது. இவை பிரதானமாக, தேசிய ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் நல்லிணக்க அமைச்சு, தேசிய சகவாழ்வு, கலந்துரையாடல் மற்றும் அரச கரும மொழிகள் அமைச்சு, சிறைச்சாலைகள் மறுசீரமைப்பு, புனர்வாழ்வு, மீள்குடியேற்றம் மற்றும் இந்து மத விவகாரங்கள் அமைச்சு, நீதி அமைச்சு, கல்வி அமைச்சு, மகளிர் மற்றும் சிறுவர் விவகார அமைச்சு மற்றும் மீளிணக்கப் பொறிமுறைகள் கூட்டிணைப்புச் செயலகம் என்பனவையாகும்.

இக்கொள்கையை வரைவதில் நாம் இதற்குமுன்னர் இடம்பெற்ற முயற்சிகளான LLRC, உடலாகம மற்றும் பரணகம ஆணைக்குழுக்கள், ஏனைய அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் அறிக்கைகள் என்பவற்றையும் கருத்திற்கொண்டு, இலங்கையில் மீளிணக்கம் குறித்த எதிர்கால இலட்சியத்துக்காக அவற்றின் பரிந்துரைகள்மீது விடயங்களைக் கட்டியெழுப்பியுள்ளோம். இவ்வாறாக, இக்கொள்கை வரைபு மேற்குறிப்பிட்ட அறிக்கைகள் மற்றும் தேடல் முடிவுகளைக் கவனத்திலெடுத்து மற்றும் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம், நிலைமாற்ற நீதி மற்றும் ஏனைய ஆட்சிமுறைச் சீர்திருத்தங்களையும் மனதிற்கொண்டு அனைவரையும் உள்ளடக்கும் செயல்முறையைப் பின்பற்றியது.

இந்த நல்லிணக்கக் கொள்கை ஒரு நடைமுறைப்படுத்தல் பேருபாயத்தை உள்ளடக்குவதாகும். ONUR அமைப்பின் எண்ணிறந்த நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் ஏனைய அரசாங்க நிறுவனங்களின் முயற்சிகளினூடாக நடைமுறையாக்கம் ஏற்கெனவே ஆரம்பித்துள்ளது.

சர்வதேச அங்கீகாரம்பெற்ற தரநியமங்களுடனும், நல்லாட்சிக் கோட்பாடுகளுடனும் பொருந்தும் அதேவேளையில், உள்ளூர் தேவைகளையும், அபிலாஷைகளையும் பூர்த்திசெய்து, தொடர்ச்சியாகவே நல்ல செயல்முறைகளையும், வடிவமைப்புகளையும் ஏற்றுச் செயற்படவேண்டுமென்னும் உணர்வினைக் கொண்டிருந்தோம்.

நல்லிணக்கம் சம்பந்தமான இத்தேசியக் கொள்கையானது, கருத்தொருமிப்பு ஒருங்கிணையும் ஓரிடமாகவும், எமது நாட்டின் நலன்பிரதிநிதிகளிடையே ஒற்றுமைப் பாலத்தை அமைப்பதாகவும் விளங்கும் அதேவேளையில், நல்லிணக்கத்துக்கான எமது பாதையின் திசைமார்க்கத்தை வழங்குமெனவும் நம்புகின்றோம்.

இலங்கையில் நல்லிணக்கத்துக்காகப் பணியாற்றும் நலன்பிரதிநிதிகள் இலங்கையில் வசித்தாலும், வெளிநாடுகளில் வசித்தாலும். தமது பிரயத்தனங்களை இந்த நல்லிணக்கத்துக்கான அரச கொள்கையுடன் ஒன்றிணைக்குமாறும், நல்லிணக்கம், பொருளாதார சுபீட்சம் மற்றும் நிரந்தர சமாதானத்துக்கான பயணத்தில் எமது நாட்டின் மக்கள் அனைவருக்கும் அர்த்தப் பொதிவு மற்றும் அதியுயர்வான அனுகூலத்தை உறுதி செய்யுமாறும் நாம் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றோம்.

சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க
தவிசாளர்
தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கும் நல்லிணக்கத்திற்குமான அலுவலகம்

அதிமேதகு சனாதிபதி அவர்களின் செய்தி

உலகில் தற்பொழுது பின்பற்றப்படும் சில அரசகொள்கைகளுள் ஒன்றாக மாறியிருக்கும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான இலங்கையின் முதலாவது தேசிய கொள்கையை நிறைவேற்றுவதற்கு இலங்கைக்கு கிடைத்திருக்கும் ஓர் அரிய சந்தர்ப்பமாகும். நாட்டின் இரு பிரதான அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்றிணைந்துள்ள ஒரு தருணத்தில் நல்லிணக்கத்திற்கான கொள்கைத்தீர்வுகள் தொடர்பாகக் கருத்தொருமைப்பாட்டை அடைவதற்கு நாம் அதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதால், இது வரலாற்றுமிக்க தருணமாக அமைகின்றது. எனவே, இக்கொள்கை ஒரு பாரிய அரசியல் கருத்தொருமைப்பாட்டிற்கு உரியதாகும் என்பதோடு, நல்லிணக்கம் தொடர்பான அரசின் கொள்கையாகவும், நாட்டின் எதிர்காலத்திற்கு நற்சகுனமாக அமைகிறது.

தேசிய நல்லிணக்கத்தை அடைவதற்கு மீண்டும் மீண்டும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இது சாதிக்கப்படவேண்டிய ஒரு விடயம் மாத்திரமல்ல, மாறாக எம்மைப் போன்ற பல்லினமக்கள் வாழும் ஒரு சமூகத்தில் பேணப்படுவதற்கான ஓர் இடையறா சமநிலையுமாகும். பல்வகைமை மற்றும் பல்கலாசாரவகைமை என்பவை காரணமாகச் சமூகத்தில் எழுகின்ற ஐக்கியத்திற்கும் நல்லிணக்கத்திற்குமான சவால்களை நாம் புரிந்து கொள்தல் வேண்டும். மேலும், நாம் வெறும் பதிற்செயற்பாடு மற்றும் முகாமைத்துவம் ஆகியவற்றிற்கு அப்பாற் சென்று, இச்சவால்களை வாய்ப்புகளாக மாற்ற விளைந்தும், எமது சமூகத்தின் பன்மைத்துவத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளையும் கலாசார பன்மைத்துவத்தையும் தழுவி இவற்றை ஒரு பாரிய முழுமையாக புதுப்பிக்க வேண்டும்.

ஒரு நாடு என்றவகையிலும், ஒரு மக்கள் குழாம் என்றவகையிலும் எமது பலம் எமது பல்வகைமையிலும், தாராள உணர்வுடன் எங்களுடையதைப் போன்றே ஏனையவர்களுடையதையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் மனநிலையிலும் தங்கியுள்ளது என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்வதற்கான காலம் இதுவாகும். இது கொண்டாடுவதற்கு மாத்திரமன்றி, வளர்ச்சிக்குமான ஒரு விடயமாகும். எமது நாட்டின் சகல மக்கள் குழுக்களுக்கும், சமூகங்களுக்கும் இடையிலான நல்லிணக்கமும், ஐக்கியமும் எமது பலத்தையும் பல திறன்களையும் ஒன்றிணைத்து, வளமான பொருளாதாரத்துக்கும், பாரிய செழிப்புக்கும், புதிய வாய்ப்புகளுக்கும், ஸ்திரநிலைக்கும் அத்துடன் மக்கள் மதிப்போடும் கண்ணியத்தோடும் சமமானவர்களாக நடத்தப்படுகின்றமையால், எமது நாட்டின் சகல பிரசைகளினதும் முழு உள்ளார்ந்த திறமைகளின் அபிவிருத்திக்கும் இட்டுச்செல்லுமென்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நல்லிணக்கம் தொடர்பான இத்தேசியக்கொள்கையானது, நாட்டின் உறுதியானதும் விரிவானதுமான ஒரு நல்லிணக்கத் தொலை நோக்கத்திற்காக நீண்ட காலமாக உணரப்பட்ட ஒரு தேசியத் தேவையைப் பூர்த்திசெய்யும் நோக்கத்தோடு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இது அரசாங்கம் தனது அர்பணிப்புணர்வைப் புதுப்பித்து, நல்லிணக்கம் மற்றும் தேசிய ஐக்கியத்துக்காக அழைப்புவிடுக்கும் ஒரு தருணத்தில் இடம்பெறுகின்றது. ஒரு முன்னோக்கிய, எதிர்காலம் சார்ந்த அணுகுமுறையை அபிவிருத்தி செய்யும் அதேவேளையில், நல்லிணக்கம் குறித்த இதற்கு முந்திய தேசிய முயற்சிகளின் நுண்ணறிவுகள் மற்றும் தேடல் முடிவுகளிலிருந்தும் பெறப்படுகின்றது என்ற வகையில் இது தனிச்சிறபபு வாய்ந்ததாகும்.

இது அரசாங்கம் மற்றும் அரசியல் தத்துவார்த்தங்கள் மாற்றமடைந்தாலும், நின்றுபிடிக்கக்கூடிய, இலங்கையின் நல்லிணக்கத்துக்கான அரச கொள்கையாக விளங்குமென்று நாம் நம்புகின்றோம்.

இலங்கையின் முதலாவது தேசிய நல்லிணக்கம் தொடர்பான இலங்கையின் முதலாவது தேசியக் கொள்கையை வரைந்து, விருத்தி செய்வதற்கான முன்னெடுப்பை மேற்கொண்டமைக்காக சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க அம்மையார் அவர்களது தலைமையிலான தேசிய ஐக்கியம் மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்கான அலுவகத்தை நான் பாராட்டுகின்றேன்.

மைத்திரிபால சிறிசேன
சனாதிபதி

மாண்புமிகு பிரதமரின் செய்தி

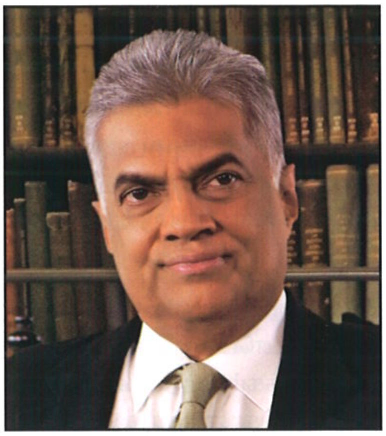

தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கும், நல்லிணக்கத்திற்குமான அலுவலகம் முன்னாள் சனாதிபதி அதிமேதகு சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க அம்மையாரின் வழிகாட்டலின் கீழ் இலங்கையின் முதலாவது நல்லிணக்கத்திற்கான தேசியக் கொள்கையை வரைந்து, அபிவிருத்திசெய்து மெச்சத்தக்க முன்முயற்சியை எடுத்துள்ளது. இது ஒருவீச்சிலான, தீர்மானகரமான, விவகாரங்கள் மீதான கருத்தொருமிப்பை ஏற்படுத்தும் போற்றத்தக்க, சவால்மிக்க பணியாகும். அத்துடன் முன்னோக்கிய பயணத்துக்கான தெளிவான அடித்தளமும், சட்டகமுமாகும்.

நல்லிணக்கத்திற்கான தேசிய கொள்கை நல்லிணக்கம், ஆட்சிமுறை மற்றும் தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புதல் செயல்முறைகளில் சம்பந்தமுற்ற சகல நலன்பிரதிகளினதும் அனைவரையும் உள்ளடக்குதல், பல்வகைமை மற்றும் நெகிழ்ச்சித் தன்மையை ஏற்றுக்கொள்ளும் அதேவேளையில், ஒரு கருத்தொருமையைப் பேணுவதை உறுதிசெய்யும்வகையில் பயன்படுத்தப்படுமென்று நான் நம்புகின்றேன்.

நல்லிணக்கமென்பதொரு பல்-நலன்பிரதிநிதிகள் அணுகுமுறையென்னும் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலும், அனைவருக்கும் இயைபுள்ளது என்பதன் அடிப்படையிலும் அது ஒரு சிலருக்கு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்படக்கூடாது. ஒரு கருப்பொருள் என்றவகையில் நல்லிணக்கம் அனைவருக்கும் கிட்டக் கூடியதாகவும், சௌஜன்யத்தையும், நல்லெண்ணத்தையும் ஊக்கப்படுத்தும் குறியிலக்கைக் கொண்டதாகவும் இருப்பது முக்கியமானதாகும். அரசாங்கம் ஏற்கனவே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வழிமுறைகளை ஊக்குவிக்கும் அதேவேளையில், இந்த முன்னெடுப்புக்கு அதிகளவு வலுவளிப்பதில் மேலும் அதிகரித்த மேம்பாடுகளுக்கு இடமுள்ளதென்று நம்புகின்றது.

நல்லிணக்கத்திற்கான தேசிய கொள்கை, நல்லிணக்கம் சம்பந்தமான அரச கொள்கையாக விருப்பதால் அது நாட்டை பல்வகைமை மற்றும் அனைவரினதும் பங்களிப்பு என்பவற்றின் தேசிய விழுமியங்களாக அனைவர் மனதிலும் பதியக்கூடிய வகையில் வழிநடத்தக்கூடிய சாத்தியவளத்தைக் கொண்டுள்ளதென நம்புகின்றேன்.

நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்க அமைச்சுகள், அரச நிறுவனங்கள், திணைக்களங்கள் மற்றும் அதிகாரிகளை பணியின் சகலவிடயப் பரப்புகளிலும், பொதுமக்களுடனான அவர்களின் ஈடுபாட்டிலும் வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படுமாறு அழைப்பு விடுக்கின்றேன். அரசியல் அரங்கிலுள்ள அனைவரும் இந்த இலட்சியத்தை ஈட்டிக்கொள்ளும் வகையில் பங்களிப்புச் செய்வதற்கானதொரு சந்தர்ப்பமும் இதுவாகும்.

இது சகல எதிர்காலச் சந்ததியினருக்குமாக சரியான திசையில் அடியெடுத்து வைக்கும் ஒரு வரலாற்று நிகழ்வாகும்.

ரணில் விக்கிரமசிங்க
பிரதமர்

01. அறிமுகம்

இந்நாடு, நாட்டின் அனைத்து சமூகங்களுக்கும் மக்களுக்கும், பாரிய பாதிப்புக்களையும் அழிவுகளையும் ஏற்படுத்திய மூன்று தசாப்த கால யுத்தம் ஒன்றினை எதிர்கொண்டிருந்தது. இவ்வாயுதப் போராட்டம் 2009 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட போதிலும், அது சமூகங்களிடையே நிலவிய நம்பிக்கைகளிலும், உறவுகளிலும் பாரிய விரிசல்களை ஏற்படுத்தி அவர்களிடையே வெறுப்புணர்வையும், பிழையான புரிதல்களையும் எச்சங்களாக விட்டுச் சென்றுள்ளது.

2015 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை அரசாங்கமானது நல்லிணக்கம் தொடர்பான தனது அர்ப்பணிப்புக்குப் புதிய தோற்றப்பாடொன்றினை வழங்கியதுடன் தேசிய நல்லிணக்கத்திற்கான முயற்சியையும் முன்னெடுத்தது. அத்துடன் நல்லிணக்கம் பற்றி வலியுறுத்துகின்ற பரந்துபட்ட தேசிய கொள்கையொன்றுக்கான அவசியம் இன்னமும் நிலவுவதுடன், மேற்படி கொள்கையினூடாக அக்கொள்கையினை அடைந்து கொள்ளவும் கருதுகின்றது எனலாம்.

02. முன்னுரை

மூன்று தசாப்தங்களாக நிலவிய ஆயுதமேந்திய போராட்டம் உள்ளடங்கலாக நீண்டகாலமாக நிலவிய சமூக, அரசியல் அழுத்தங்கள் காரணமாகவும் இந்நாட்டின் அனைத்து மக்களினதும் உயிர்களுக்கும், கௌரவத்திற்கும், பாதுகாப்பிற்கும் ஏற்பட்ட பாதிப்பு, சேதம் மற்றும் அழிவு என்பன பற்றி **கவனத்திற்கொண்டும் :**

மோதல் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்ட தினந்தொட்டு, மக்களிடையே நம்பிக்கையீனங்கள், வெறுப்புணர்வு, பிழையான புரிதல்கள் என்பன நிலவி வருகின்றன என்பதை **ஏற்றுக் கொண்டும் :**

பிரச்சினைக்கான உண்மையான காரணம் நாட்டிலுள்ள அனைத்து மக்களையும் திருப்திப்படுத்துகின்ற பங்களிப்புடன் கூடிய அரசியல் அதிகார சபையொன்று குறித்து ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய திட்டமொன்று இல்லாமையும், அது இந்நாட்டின் வரலாறு நெடுகிலும் பல்வேறு காலகட்டங்களில் வெறுப்புணர்வாகவும், வன்முறையாகவுமே வெளிப்பட்டதென்பதை **நினைவு கூர்ந்தும் :**

கல்வி, வாழ்வாதாரம், தொழில் வாய்ப்பு மற்றும் நீதி உள்ளடங்கலாக எனினும் அதனுள் மட்டுப்படுத்தப்படாத பல்வேறு துறைகளில் சரிநிகராக பிரவேசிப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் குறைவாக உள்ளமையும் நாட்டில் நிலவுகின்ற வெறுப்புணர்வுக்கான பிரதான காரணம் என்பதைப் **புரிந்து கொண்டும் :**

சிவில் நிர்வாகத்திற்கு வலுசேர்த்தல், சொத்துக்கள் மற்றும் காணிகளை உரியவர்களிடம் மீள ஒப்படைத்தல், ஊடக சுதந்திரத்தை மேம்படுத்தல், வாழ்வாதார வழிவகைகளுக்கான சந்தர்ப்பங்களைத் தோற்றுவித்தல், காணாமல் போனவர்களினதும் அவர்களது உறவினர்களினதும் உரித்துரிமைகளையும், அவர்களது அபிலாசைகளையும் பேணிப்பாதுகாத்தல் ஆகியன உள்ளடங்கலாக, எனினும் அதனுள் வரையறுக்கப்படாத மேலும் நடவடிக்கைகள் ஊடாக அரசாங்கத்திடையேயும், மக்களிடையேயும் சிறந்த உறவுகளை மீள கட்டியெழுப்பும் **எதிர்பார்ப்புடனும் :**

இலங்கையின் தனித்துவத்தைப் பேணிப் பாதுகாத்தும், கொள்கை, சட்டம், கல்வி மற்றும் பயன்பாடுகளினூடாக பல்வகைமை மற்றும் கலாசார பன்மைத்துவம் என்பவற்றிற்கு அங்கீகாரமளித்தும் மொழி, மரபுரிமைகள் தொடர்பாக ஒவ்வொரு நபருக்குமுள்ள உரிமைகளுக்கு மதிப்பளித்தும், கலந்துரையாடல், தீர்ப்பளித்தல், ஓரங்கட்டுதல் மற்றும் மோதல் என்பன மீண்டும் தலைதூக்காதவாறு அவற்றைத் தடுப்பதற்கான உரிய நடவடிக்கைகளினனூடாக அனைத்து இலங்கையர்களிடையேயும் ஒற்றுமை பற்றிய வலுவானதோர் புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்துமுகமாக தேசியம் தொடர்பான எண்ணக் கருவைத் தோற்றுவித்து தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு வலிமை சேர்ப்பதற்கும் உணர்வுபூர்வமான முயற்சிகளை எடுப்பதற்கும் **உறுதி பூண்டும் :**

மொழி, சட்டம் தொடர்பாக அரசியலமைப்பு ரீதியாக ஓர் தராதரத்தை வழங்குதல் மற்றும் தேசிய மும்மொழிக் கொள்கைக்கு அமைச்சரவையின் அங்கீகாரம் கிடைக்கப் பெற்றமையை பின்புலமாகக் கொண்டு மொழிக் கொள்கை மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய தேசிய ஒருமைப்பாடு பற்றிய **உணர்வுடனும் :**

அரசாங்க தனியார் துறைகளிலும், நாடுபூராவும் பரந்துபட்டளவில் மொழிக் கொள்கை மற்றும் மொழிச் சட்டத்தை அமுல்படுத்தும் **எதிர்பார்ப்புடனும் :**

தேசிய சகவாழ்வு மற்றும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான முன்னோடியாக மொழிக் கொள்கையை **இனங்கண்டும் :**

குற்றம் புரிந்திருப்பின் அதற்குரிய தண்டனை வழங்காதிருப்பதற்கு எதிராக சண்டையிட்டும், சட்டத்தின் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டியும் ஒருபுறம் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளையும், மறுபுறம் பொருளாதார, சமூக, அரசியல், கலாசார உரிமைகளையும் உள்ளடக்கியதாக அனைத்து பிரசைகளினதும் மனித உரிமைகளுக்கு மதிப்பளித்து, அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் குறிக்கோளை **முதன்மையாகக் கொண்டும் :**

மோதல் மற்றும் வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு தனித்தனியாகவும், சமூக மட்டத்திலும் ஆற்றுப்படுத்தும் செயன்முறைகளை மக்கள் மற்றும் சமூக மட்டங்களில் முழுமையாக முன்னெடுப்பதற்கு **உறுதிபூண்டும்** :

இலங்கையின் அனைத்து மக்களுக்கும் உரியவாறு தேசிய விவரணம் ஒன்றினை கட்டியெழுப்ப வேண்டியதன் முக்கியத்துவம் பற்றி **அவதானம் செலுத்தியும்** :

தமக்கு அனைத்து உரித்துமுள்ளதாக உணரக்கூடிய சமூகமொன்றையும், அனைத்து இலங்கை பிரசைகளுக்கும் சாத்தியமான பூரண அங்கீகாரம் பெற்ற சுற்றாடல் ஒன்றையும் உருவாக்குவதற்காக **அர்ப்பணிப்புடனும்** :

கடந்தகால நிகழ்வுகள் மீள தலைதூக்காதவாறு உறுதியளித்தல் மற்றும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான எதிர்கால முனைப்பு ஆகியவற்றின் ஊடாக இரு வகையான புத்துணர்ச்சியுடன் பல்தரப்பு செயற்பாடுகளுக்கான அரசாங்கத்தின் பூரண ஊக்குவிப்புக்கள் குறித்து **அழைப்பு விடுத்தும்** :

ஜனநாயம், நல்லாட்சி, மொழி மற்றும் மரபுரிமைகள் சார்ந்த உரிமைகள் உள்ளடங்கலாக மனித உரிமை, சட்டத்தின் ஆதிக்கம், தேசிய ஐக்கியம் மற்றும் பல்வகைமை என்பவற்றிற்கு அங்கீகாரமளிக்கும் சமூக சகவாழ்வு ஆகிய விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு **இந்நல்லிணக்க மற்றும் சகவாழ்வு தொடர்பான தேசிய கொள்கை மறுசீரமைக்கப்படுகின்றது.**

03. குறிக்கோள்

1. நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு சம்பந்தமாக அரசாங்க கொள்கை ஒன்றை நடைமுறைப்படுத்தல்.
2. கடந்தகால வன்முறை மற்றும் மோதலுக்கான தீர்வுகளை ஆராய்ந்து, இந்நாட்டின் அனைத்து மக்களிடையேயும் , சமூகங்களிடையேயும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டையும், சமாதானத்தையும், சகவாழ்வினையும் கட்டியெழுப்புவதற்கான பங்களிப்புடன் கூடிய எதிர்காலத்தை தோற்றுவிப்பதற்கான வழிகாட்டுதல்களை வழங்குதல்.
3. தேசிய ஒற்றுமை முயற்சிகளை ஒருங்கிணைப்பதற்காக நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு தொடர்பாக செயலாற்றுகின்ற அனைத்து பங்காளர்களுக்கும் வழிகாட்டிக் கோவை ஒன்றினைத் தயாரித்தல்.

04. நியாயப்பாடு

- இந்நாட்டின் அனைத்து சமூகத்திற்கும் நலன் பயக்காத மற்றும் காலத்துக்குக் காலம் மேற்கொள்ளப்படாத பணிகள் தொடர்பாக ஒருங்கிணைந்த, முழுமையான, விரிவான வகையில் ஆராயப்படுதல் வேண்டும்.
- சமாதானம் மற்றும் தேசிய ஒருமைப்பாடு தொடர்பான முனைப்புக்கள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்ற போதிலும் இது சம்பந்தமாக இலங்கை அரசாங்கத்தினால் வெளியிடப்பட்ட உறுதிமிக்க கொள்கைகள் எதுவுமில்லை. ஆதலால் நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு தொடர்பான இக்கொள்கையானது அவ்விடைவெளியை நிரப்பும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.
- பல்வேறு பங்காளர்களினாலும் இச்செயன்முறை தொடர்பாக தயாரிக்கப்படுகின்ற அனைத்துவித சமாதானம் மற்றும் தேசிய ஒருமைப்பாடு பற்றிய முனைப்புக்கள் சம்பந்தமான திட்டமிடல், அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் ஒத்திணக்கம் மற்றும் நிலைப்புடைமைகளை உருவாக்குவது அவசியமாகும்.
- அரசாங்கமானது மக்களது பங்களிப்புடன் கூடிய தொலைநோக்கை உருவாக்க வேண்டியதன் முக்கியத்துவம் குறித்து நன்குணர்ந்து, நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு சம்பந்தமாக செயற்படுகின்ற அனைத்து பங்காளர்களிடையேயும் ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தும் மத்திய நிலையமாக செயற்படும்.

05. கொள்கைசார் நெறிமுறைகள்

சட்டக் கோவைகளையும், ஆலோசனை கோவைகளையும் உருவாக்கும்போது அடிப்படை தயாரிக்கப்பட்டு அதனைச் செயற்படுத்தக்கூடிய நெறிமுறைகள், நீண்டகால இலக்குக் கோவைகள், தேசிய நல்லிணக்கம், சகவாழ்வு என்பன தொடர்பாக திட்டமிடல் மற்றும் அதனை விருத்தி செய்வதற்கான சட்டக் கோவைகளையும், ஆலோசனைக் கோவைகளையும் தயாரித்தல்.

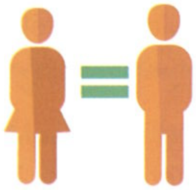

சமவுரிமை

- சகல தேசிய கொள்கைகளிலும், சட்டங்களிலும், செயற்பாடுகளிலும் இன்றியமையாத விடயமாக சமாதானம் மற்றும் சம உரிமைக்கான பெறுமானங்கள் சிறந்த முறையில், நிர்வாக ரீதியாக கையாளப்படல்.
- நல்லிணக்கத்திற்கான இன்றியமையாத காரணியாக அனைத்து சமுதாயங்களும் முகங்கொடுத்த துயரங்கள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு செவிசாய்க்கும் அரசியல் இணக்கப்பாட்டினை அடைந்து கொள்ளும் ஒரு முறையாக அதிகாரப் பகிர்வுக் கோட்பாட்டினை ஆதரித்தல்.
- நாட்டின் அனைத்துப் பிரசைகளுக்கும், சமுதாயங்களுக்கும் சேவைகளையும், வாய்ப்புக்களையும் சம உரிமையுடன் வழங்குவதை உறுதிப்படுத்தல்.
- அனைத்து தேசிய முக்கியத்துவங்களிலும் சம உரிமை வழங்குவதை உறுதிப்படுத்தல்: வன்முறைகளுக்குட்பட்ட மகளிருக்கு தீர்வுகளை பெற்றுக் கொடுத்தல் மற்றும் நட்டஈடு வழங்குதல், தீர்மானமெடுக்கும் பங்காளர்கள், நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகள் மற்றும் அது தொடர்பான பணிகளின் போது மாற்றமுற்ற முகவர்களாக மகளிர் நிறுவனங்களை மேம்படுத்தல்.
- சந்தேக கண்கொண்டு நோக்காது, பாகுபாடு காட்டாது வெளிப்படைத்தன்மையுடன் கூடிய தேசிய, மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி மட்டத்திலான அனைத்துவித சட்டபூர்வ, சமூக, அரசியல், நிர்வாக ரீதியான பொறிமுறைகளிலும் சகல பிரசைகளுக்கும் சமமான வாய்ப்புக்களுடன், சுயமாக அவற்றை அணுகுவதற்கான இயலுமையை உறுதிப்படுத்தல்.

மனித உரிமைகள்

- எந்தவொரு நபருக்கும் பராபட்சம் காட்டாது, அனைத்து பிரசைகளுக்கும், தனிநபர் குழுக்களுக்கும் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளை சமமான வகையில் வழங்குவதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் சகல முயற்சிகளையும் எடுத்தல் வேண்டும். அரசாங்கத்தினால் சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளை வழங்குவதற்கான பொறிமுறையொன்று இருக்க வேண்டியதுடன் சட்டத்தின் மேலான ஆதிக்கம், நீதியான நிர்வாகம், விசாரணைகள், சமநிலையுடன் கூடிய உரிமைகளைக் கொண்ட கலாசாரம், ஜனநாயக கட்டமைப்புக்கள் என்பவற்றைத் தயாரிப்பதற்கு கல்விசார் நடவடிக்கைகளை எடுப்பது பற்றிய முறைமைக்கான சாத்தியப்பாடுகள் என்பன ஆராயப்படல் வேண்டும். இவ்வுரிமைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு முக்கியமான தகுதிகள் நீதி முறைமை மூலம் பூர்த்தி செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

- பொருளாதார, சமூக மற்றும் வளங்களை உச்சளவில் பயன்படுத்துவதனூடாக கலாசார உரிமைகளை பேணிப் பாதுகாப்பதற்கும், கௌரவமளிப்பதற்கும், அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்குமான இணக்கப்பாடுகள் உள்ளடங்கலாக நடத்தை ரீதியான மற்றும் விளைவுசார் இணக்கப்பாடுகள் அரசாங்கத்திடம் உள்ளன. இவ்வுரிமைகள் அமுல்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு நீதிமன்ற முறைமையானது முக்கிய பணிப்பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுதல் வேண்டும்.
- அனைத்து மனிதரினதும் விருப்பு வெறுப்புக்களை மதித்தும், உரிமைகளைப் பாதுகாத்தும் அனைத்துப் பிரசைகளினதும் அபிமானத்தை வென்றெடுத்தல். மனித விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கு மதிப்பளித்தல் என்பது ஒவ்வொரு மனிதனதும் வாழ்க்கையை கண்ணியப்படுத்துவதாகும். அத்துடன் தனித்தனியாகவும், தேசிய ரீதியாக தனிநபர்களாகவும், குழும செயற்பாடுகளாகவும் இயங்குவதற்கான விருப்பினை இற்றைவரையாக்குவது அத்தியாவசியமாகும்.

மொழியியல் உரிமை

- அரச பொறிமுறையானது, இலங்கை அரசியலமைப்பின் iv ஆம் அத்தியாயாத்தின் 18 இல் இருந்து 25 வரையிலான மொழிக்கொள்கைக்கு உரிய சரத்துக்கள் மூலம் இணைக்கப்பட்டுள்ளதுடன், தேசிய மும்மொழிக்கொள்கை மூலம் சிங்களம் மற்றும் தமிழ் மொழிகள் அரசகரும மொழிகளாகவும், ஆங்கிலம் இணைப்பு மொழியாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு. அமைச்சரவையினால் அங்கீகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளது.
- அரச பொறிமுறையினால் சிங்கள மொழியை நிர்வாக மொழியாக பயன்படுத்துவது பொது அறிக்கைகளும், தமிழ்மொழியை வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் பயன்படுததுவது தவிர இலங்கையின் ஏனைய அனைத்து மாகாணங்களினதும், அனைத்து அரச நிறுவனங்களினதும், சகல நடவடிக்கைகளும் அரசியலமைப்பின் iv ஆம் அத்தியாயாத்தின் 22 (1) ஆம் சரத்துக்கமைய பயன்படுத்தல் வேண்டும்.
- சனாதிபதி அவர்கள் பிரகடனப்படுத்திய இருமொழிப் பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளைத் ஸ்தாபித்தல் மற்றும் யாப்பு ரீதியான ஏற்பாடுகள் தொடர்பாக அரசாங்கத்தினால் ஆராயப்பட்டு, அதாவது சனாதிபதியினால் உதவி அரசாங்க முகவர் பிரிவுகளின் எந்தவொரு அலகுக்கும் உரிய சிங்களம் அல்லது தமிழ் மொழி பேசுகின்ற சிறுபான்மை சனத்தொகைக்கு அமைய போதுமானவாறு அவதானம் செலுத்தி, அப்பிரதேசத்தில் உள்ள மொத்த சனத்தொகையின் அடிப்படையில், சிங்களம் மற்றும் தமிழ் அல்லது அப்பிரதேசத்தில் உள்ள மாகாண நிர்வாக மொழியாக பயன்படுத்தும் வரையில் ஒரு மொழியானது, அரசியலமைப்பின் iv ஆம் அத்தியாயத்தின் 22(1) சரத்திற்கமைய அப்பிரதேசத்திற்கான நிர்வாக மொழியாக பயன்படுத்தப்படும்.
- தற்போது தேசிய அடிப்படையில் அரசாங்கத்தினால் முன்னெடுக்கப்பட்டு வரும் மொழிக்கொள்கை மற்றும் மொழிச் சட்டத்தை வரவேற்று, சகவாழ்வு மற்றும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான முன்னுரையாக மொழிக்கொள்கை மற்றும் சட்டத்தை நிலைநாட்டும் பொருட்டு ஊக்கமளித்தல்.
- மத்திய அரசின், மாகாண அரசின் அல்லது உள்ளூராட்சி கட்டமைப்பில் அல்லது அனைத்து அரச நிறுவனங்களிலும் தமது விருப்பின் பேரில், அனைத்து பிரசைகளும் அவர்களது சுய விருப்பின் பேரில் எந்தவொரு அரசகரும மொழியூடாகவும் அல்லது

4-

இணைப்பு மொழியூடாகவும் எழுத்து மூலமான அல்லது வாய்மொழிமூலமான பதிலைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான நிலைமையை உருவாக்குவதற்கு சட்டபூர்வமானதும், கொள்கை சார்ந்த வகையிலும் அரசு இணக்கப்பாட்டினைத் தெரிவித்துள்ளது.

- அனைத்து அரச நிறுவனங்களிலும் உள்ளக மற்றும் வெளிப்புற குறியீட்டுப் பதாதைகள் மற்றும் மக்களால் பயன்படுத்தப்படும் மாதிரிப்படிவங்கள் என்பவை அரசாங்க, மாகாண, உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் ஆகிய அனைத்து நிறுவனங்களிலும் மும்மொழிகளிலும் காட்சிப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு சட்டரீதியாகவும் கொள்கை ரீதியாகவும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடப்பாடாகும்.
- இலங்கையின் அரசியலமைப்பின் iv ஆம் அத்தியாயத்தில் உள்ளவாறு அரசகரும மொழி மற்றும் இணைப்பு மொழிகள் நீதிமன்றங்களில் சட்டவாக்கபூர்வ மொழிகளில், நீதிமன்ற மொழிகளில், பாடசாலைகளில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதில் அரசாங்கம் இணக்கம் தெரிவித்துள்ளது.

தேசிய சகவாழ்வு மற்றும் பல்வகைமை

- அரசாங்கத்தினால், தேசத்தை நேசிக்கும் அனைத்து சக்திகளையும் ஒன்றுதிரட்டி சட்டரீதியாகவும், கொள்கை ரீதியாகவும், ஆன்மீக ரீதியாகவும் இந்நாட்டில் சிறந்த குடியுரிமையை உருவாக்கும் நோக்குடன், நாட்டின் தனித்துவத்தை அடையாளப்படுத்தி, இலங்கையர்களாக தலைநிமிர்ந்து, தேசத்தின் பல்வகைமையயை உணர்ந்து, கலாசார செறிவுமிக்க வகையில் பல சமயத்தினராக, பன்மொழி பேசுகின்றவர்களாக, பல்லினத்தினராக தேசிய சகவாழ்வின் பிரதான எண்ணக்கருவுக்கு அவசியமான உளப்பாங்கினை விருத்தி செய்தல்.
- கடந்தகால கசப்பான நிகழ்வுகள் மீண்டும் நிகழாத வண்ணம் கலந்துரையாடல்கள், தலையீடுகள் மற்றும் செயற்பாடுகளூடாக அனைத்து இலங்கை பிரசைகளும் ஒன்றாக வாழ்வதற்கான உணர்வுகளை வலுப்படுத்தும் பொருட்டு நாம் அனைவரும் இத்தேசத்தவர்கள் எனும் உணர்வினை சமூக, அரசியல் ரீதியாக விருத்தி செய்யும் அதேவேளை மொழி, சமய, கலாசார உரிமைகள் பற்றி ஒவ்வொருவருக்குமுள்ள உரிமையை உறுதிபட மக்களுக்கும், அரசாங்க பொறிமுறைக்கும் தலைமைத்துவ வழிகாட்டல்களை உறுதியுடன் வழங்குவதுடன், அவை அரசாங்கத்தினால் கொள்கை ரீதியாகவும், சட்டம், கல்வி, அனுபவ ரீதியாகவும் முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும்.
- ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தின் பங்களிப்பினை முறையாகப் பெற்று, அவர்களைத் தீர்மானமெடுக்கும் சக்தியாக மாத்திரமின்றி வாய்ப்புக்களையும், சேவைகளையும் அணுகச்செய்யும் பொருட்டு , ஊக்கமுடன் வலுவூட்டுவதற்கான உரிய பொறிமுறைகளைத் தயாரிப்பதன் ஊடாக அனைத்தையும் கொண்ட நிறைவான சமூகம் ஒன்றினைக் கட்டியெழுப்புவதற்காக அரசாங்கம் முனைப்புடன் செயற்படுதல் வேண்டும்.
- இலங்கையின் சனத்தொகையில் பல்வகைமையை பறைசாற்றும் வகையில் அரசாங்க சேவையிலும் நீதிமன்ற முறைமையிலும் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தல்.
- முழுமொத்த சமூகத்தில் தானும் ஒரு பங்காளராக இருப்பதனை உணர்த்துகின்றவாறு அனைத்து மக்களுக்கும் குடியுரிமை பற்றிய எண்ணக்கருவை மேம்படுத்தல். இவ்வடிப்படையில் தமது துயரங்களுக்கு செவிசாய்க்கும் முறையொன்றை சட்டசபையினூடாக மேற்கொண்டு நட்டஈடு வழங்கப்படுவது பற்றி உணர்த்த வேண்டியுள்ளதுடன் அதனூடாக புதிதாக மோதல் உருவாகலும், மீள வன்முறைகள் தொடராமலும் தடுப்பதற்கு வழியமைக்கும்.

- மகளிரை குடும்பத்தலைவிகளாகக் கொண்ட, யுத்தத்தினால் விதவைகளாக்கப்பட்ட, பாலியல் வன்முறைகளுக்குள்ளான பெண்கள் ஆகியோரை அடிப்படையாகக் கொண்டதும் வன்முறைகளிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள், இளைஞர்கள், உள்ளகரீதியாக இடம்பெயர்ந்தோர், காணாமற்போனவர்கள் , இடம்பெயர்ந்தவர்களின் குடும்பங்கள், முன்னாள் போராளிகள், படைவீரர்களின் குடும்பங்கள், அங்கவீனர்கள், மீள்குடியேற்றப்பட்ட மக்கள் என வரையறுக்கப்படாது அவர்களையும் உள்ளடக்கிய யுத்தத்தினால் தாக்கத்திற்குள்ளான ஆபத்தான நிலையிலுள்ள குழுக்கள் தொடர்பான தேவைகள், வலுவூட்டல்களுடன் நின்றுவிடாமல் அவர்கள் பற்றி ஆராய்வதற்கும் அவதானம் செலுத்துவதற்கும் வேண்டும்.

உரித்துடைமை

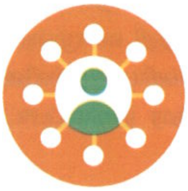

- இந்நாட்டில் வசிப்பவர்கள், புலம்பெயர்ந்து வாழும் இலங்கையர்கள் மற்றும் இலங்கை வம்சாவளியைக் கொண்ட பிரசைகள் ஆகிய அனைவரினதும் அயராத பங்களிப்பினை அபிவிருத்தி, நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு தொடர்பாக பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்குடன் அவை நிர்வகிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு ஆகிய செயற்பாடுகளில் இன்றியமையாத பங்காளர்களாக தீர்மானமெடுக்கும் கட்டமைப்பில் கலந்துகொள்ளச் செய்வதன் மூலம் மகளிர் மற்றும் இளைஞர்களை ஊக்குவித்தல்.
- முன்னேற்றகரமானதும், நியாயமானதுமான நிலைமைகளின் கீழ் சகவாழ்வுடன் இத்தடைகளைத் துடைத்தெறிவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் பொருட்டு தமக்கு உரித்துடைய விடயங்களில் கலந்துகொள்ளல், அத்துடன் அதற்கிணங்கிச் செயற்படுவதுடன் அதனை வரைவிலக்கணப்படுத்தல், அதனை செயற்படுத்தும் பொருட்டு சகல சமூகங்களுக்கும் உரிய குறித்தொதுக்கப்பட்ட பங்காளர்கள், அவற்றுள் வரையறுக்கப்படாத போதிலும் அவை உட்பட அதாவது வீட்டு அலகுகளில் மகளிரை குடும்பத் தலைவர்களாகக் கொண்ட குடும்பங்கள், யுத்தம் காரணமாக விதவைகளாக்கப்பட்டவர்கள், பிள்ளைகளும் இளைஞர்களும், உள்ளக ரீதியாக இடம்பெயர்ந்த மக்கள், காணாமல்போன, புலம்பெயர்ந்த குடும்பங்கள், முன்னாள் போராளிகள், படைவீரர்கள், அங்கவீனமுற்றவர்கள், மீளக்குடியமர்ந்தவர்கள், சமூகரீதியில் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் இலங்கையர்கள் மாத்திரமன்றி அனைத்து சமூகங்களையும் சார்ந்த வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் இலங்கை வம்சாவளியினர் ஆகியோர் வெவ்வேறாக முகங்கொடுக்கும் தடைகளை ஒரு நிர்வாகத்தின் கீழ் விசாரணைக்குட்படுத்தல்.

நீதி மற்றும் சட்ட ஆளுகை

- சிறந்த முறையிலும், துரிதமாகவும் கையாளக்கூடியவாறு நீதியை நிலைநாட்டுவதற்குரியவாறு அமைப்பினை உருவாக்குதல், அதனை அணுகுதலுக்கான அவகாசம் வழங்கும் பொருட்டு சட்டமுறைமையை தேவைக்கேற்ப வலுப்படுத்தல் மற்றும் சட்டத்தில் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ளல்.
- சமமானதும், தாம் அறிந்துள்ளதுமான நீதியை அணுகுவது சம்பந்தமாக செயற்பாட்டுரீதியான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தல், சட்டத்தையும் சட்டமுறைகளையும் பேணுதல், நியாயமான, பக்கச்சார்பற்ற, சிறந்த மற்றும் இலகுவான முறையில் நீதியை நிலைநாட்டுவதற்குத் தகுதிவாய்ந்த நீதித்துறை ஒன்றினைப் போன்று நியாயத்தை நடைமுறைப்படுத்தல்.

- மோதலின் விளைவாக பாதிக்கப்பட்டும், இழப்புக்களுக்கும் உள்ளானவர்கள் என இனங்காணப்பட்டவர்களுக்கு நட்ட ஈடு வழங்கும் பொருட்டு தன்னாலான எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்தல், நீதி மற்றும் நட்டஈடு செலுத்தும்போதும் அதன்பின்னரும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் சாட்சியாளர்களின் பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்தல்.
- எந்தவொரு இனப்பிரிவினையும் கவனத்திற்கொள்ளாது, போதிய நியமங்களில் அமைக்கப்படாத சட்டங்களை திருத்தியமைத்தல் / மீளமைத்தல் / இரத்துச்செய்தல் மற்றும் நல்லிணக்கத்தை தூண்டுவதற்கு அவசியமான சட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தல்.
- சட்டத்தின்முன் அனைவரும் சமம் எனும் வகையிலான சமூகமொன்றை கட்டியெழுப்புவதற்கு அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தல்.
- பொதுவாக மக்களுக்கு தாம் வாழக்கூடிய சாதாரண வாழ்க்கை முறையொன்றையும், அதற்கான விருப்பினையும் தெரிவித்து, சாத்தியப்பாடுகளை ஏற்படுத்தி வன்முறைகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு விசேடமாக சாத்தியப்பாடுகளை வழங்கியும் நல்லிணக்கம் தொடர்பாக கட்டியெழுப்பப்படும் முன்னெடுப்புக்களின் பொருளாதார நியாயப்பாட்டினை உறுதிப்படுத்தல்.
- சமுதாயங்கள் மற்றும் மக்களிடையே தலையீடு மற்றும் குறைநிவர்த்தி வழிமுறைகள் என்பவற்றிற்கு மாத்திரம் வரையறுக்கப்படாது அதனையும் உள்ளடக்கிய தேசிய மட்டத்தில் நீதியை நிலைநிறுத்தி, நட்டஈட்டு பொறிமுறைமட்டம் குறித்து கண்காணித்தல் மற்றும் இசைவான சாத்தியப்பாடு, குறைவான எதிர்வினைகளை வலுவூட்டுவதற்கு தக்கவாறு அரசாங்கத்தின் திறனை விருத்தி செய்தல்.
- நிர்வாக மறுசீரமைப்பு, நீதித்துறை மறுசீரமைப்பு மற்றும் பாதுகாப்புப்பிரிவின் மறுசீரமைப்பு என்பவற்றை உறுதிப்படுத்தும் இலக்குகளை முதன்மையாகக் கொண்ட சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள்

வலுவாதார அபிவிருத்தி

- அபிவிருத்திக்கான உரிமையை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிரதேசமொன்றை பெற்றுக்கொள்வதற்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட கொள்கைகளின் மூலம் அனைத்து அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளுக்கும் ஒத்துழைப்பு வழங்கவேண்டும் என்பது பற்றி வலியுறுத்தல்.
- அபிவிருத்திக் கொள்கைகள் நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் மற்றும் செயற்திட்டங்களைத் தயாரிக்கும்போது பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மற்றும் இளைஞர்களை ஊக்குவித்து, அவர்களது பங்களிப்பினை உறுதிப்படுத்தல்.
- விசேட அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் மற்றும் செயற்திட்டங்கள் காரணமாக தாக்கமுறும் மக்களின் ஆலோசனை மற்றும் பங்களிப்பினைப் பெற்றுக்கொள்வதை உறுதிப்படுத்தல்.
- இலங்கையில் சகவாழ்வு, ஒருங்கிணைப்பு, தேசிய ஒற்றுமை, நல்லிணக்கம் ஆகியவற்றை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு கட்டாயக் கல்வியுடன் கூடியதாக அனைத்து மாவட்டங்களிலும் ஆரம்ப நிலை, இரண்டாம் நிலை மற்றும் மூன்றாம் நிலை கல்விக்காக உத்தரவாதமளிக்கும் எல்லாப் பிரயத்தனங்களும் அரசாங்கத்தினால் முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும்.
- சமமான அளவில் நாட்டிலுள்ள அனைத்து வலயங்களிலும், சமூகங்களிலும் நியாயமான அபிவிருத்தியை உறுதிப்படுத்தல்.

சமூக உணர்வு

- இலங்கையில் நிலைபேறான சமாதானம், சமூக இணக்கப்பாடு மற்றும் நல்லிணக்கம் என்பவற்றை அடைந்து கொள்ளும் பொருட்டு சம பங்காளர்களாக உரிமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் ஆக்கபூர்வமான இடைச்செயற்பாடுகளையும் முதன்மையாகக் கொண்டு, மாற்றங்களுக்கு மதிப்பளிக்கின்றதும் நினைவு கூறுவதுமான ஒத்துழைப்புக்கள் அடங்கிய கலாசாரமொன்றைக் கட்டியெழுப்புதல். முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்படும் ஜனநாயகவாதத்தை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டும் அவர்களது கடப்பாட்டினை நிறைவேற்றும் பொருட்டும் இந்நாட்டுப் பிரசைகளிடையே பொறுப்புணர்வினை விருத்தி செய்தல்.
- இந்நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ள பிரசைகளை விழிப்புணர்வூட்டுவதனூடாக பங்களிப்பினை உறுதிபடுத்தும் பொருட்டு நிலவுகின்ற சாதாரண கல்வியறிவின் மூலம் நல்லிணக்கம் தொடர்பான அடிப்படை அம்சங்களுக்கு உத்தரவாதமளித்தல்.
- பிரசைகளின் பொருளாதார, கலாசார, அரசியல் உட்பட வாழ்வின் அனைத்து மட்டங்களிலும் பரந்துபட்டுக் காணப்படும் நடுநிலைமை குறித்த கலாசாரம் ஒன்றினை ஊக்குவிப்பதற்கு நன்கு நிர்வகிக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தல்.

நிலைமாற்ற நீதி

- உண்மையைக் கண்டறிதல், நீதி, காணாமற்போன ஆட்கள் மற்றும் அவர்களது குடும்பங்களின் உரிமைகளையும் தேவைகளையும் பாதுகாத்தல். நட்டஈடு செலுத்துதல் மற்றும் இடைநிலைநீதி போன்ற பரந்துபட்ட துறைகள் சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுத்து நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு சம்பந்தமாக ஆய்ந்தறிந்து, இந்நிலைமாற்ற நீதி சம்பந்தமான பொறிமுறையை அமுல்படுத்தும் கால எல்லை, பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட நிறுவனங்கள், சமயத் தலைவர்கள், அரசியல் முகவர்கள் மற்றும் சிவில் சமூக தொடர் ஆலோசனைகள் மற்றும் பங்களிப்புடன் பரந்துபட்ட செயற்பாடுகள் மற்றும் நடவடிக்கைகள் ஊடாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தன்னார்வ, இலக்கு ரீதியான, நம்பகமான, தகுந்த வளங்கள் கையாளப்பட்ட பொறிமுறை ஊடாக இம்மேம்பாடுகளை அடைந்து கொள்வதற்கு அரசாங்கம் தன்னாலான அனைத்து முயற்சிகளையும் எடுத்தல் வேண்டும்.

06. குறுக்கு வெட்டுமுக நெறிமுறைகள்

நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் , செயற்பாடுகளையும் திட்டமிட்டு, செயற்படுத்துகின்ற அனைத்து பங்காளர்களுக்கும் உரியதான நல்லிணக்க வழிவகைகளை திட்டமிடுவது குறித்த கோட்பாட்டுக் கோவை

மோதல் தொடர்பான கூருணர்வு

நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு நடவடிக்கைகளில் தலையிடுவதன் ஊடாக மோதல் உருவாதல் மற்றும் அது தீவிரமடையாது தடுப்பதை உறுதிப்படுத்தல். அந்நடவடிக்கைகளில் தலையிடுவதன் ஊடாக உருவாகின்ற சாதகமான மற்றும் எதிர்மறை தாக்கங்கள், அத் தலையீடுகளுக்கான சந்தர்ப்பங்கள், அச் சந்தர்ப்பங்களின் எதிர்மறையாக உருவாகக்கூடிய தாக்கங்கள் குறித்து முறைப்படி ஆராய்வது இதனுள் அடங்குகின்றது.

கலாசார புரிந்துணர்வு

அனைத்துவித நல்லிணக்க நடவடிக்கைகளுக்கும் நலன்பயக்கும் ஒவ்வொரு கலாசாரங்களுக்கும் உரிய கலாசாரப் பெறுமானங்கள், கருத்துக்கள், நடத்தைகள் தொடர்பான பங்களிப்புக்களை வழங்கக்கூடிய சுற்றாடல் முறையொன்றினை உருவாக்குவதன் ஊடாக மூலோபாய மற்றும் செயற்படுத்துகை மட்டத்திலான கலாசார புரிந்துணர்வினை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளை வலுப்படுத்தல்.

பாதிக்கப்பட்டவர்களை மையமாக கொள்ளுதல்

அனைத்து நல்லிணக்க செயற்பாடுகள் மூலமும் பாதிக்கப்பட்ட ஆட்களுக்கான உரிமைகள், தேவைப்பாடுகள், பாதுகாப்பு சம்பந்தமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் பற்றியும், பாதிக்கப்பட்ட ஆட்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையிலான செயற்பாடுகளை திட்டமிடுவது பற்றி உறுதிப்படுத்தல். இதன்மூலம் கருதப்படுவது, நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு குறித்த செயற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்தும் காலம் முழுதும் பாதிக்கப்பட்டவர்களது செயற்பாட்டு ரீதியான பங்களிப்புக்கள் இடம்பெறும் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதாகும்.

ஆண் பெண் பால்நிலை

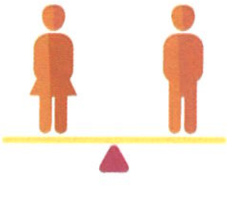

கொள்கைவகுப்பின்போதும், நல்லிணக்க மற்றும் சகவாழ்வு வழிவகைகளை திட்டமிடல் ஆகிய அனைத்து நடவடிக்கைகளின்போதும், மகளிரின் மனித உரிமைகளுக்கு மதிப்பளித்து பாதுகாப்பான வகையிலும், அவற்றை நிறைவேற்றும் வகையிலும், ஆண் பெண் பால்நிலையினரை எவ்வாறு ஈடுபடுத்துவதென்பது பற்றியும், அனைத்து நல்லிணக்க வழிவகைகளினூடாகவும் மகளிர் மற்றும் ஆண் பங்காளர்களிடையே நன்மதிப்பைப் பேணும் வகையிலான கலாசாரமொன்றைக் கட்டியெழுப்புதல் மற்றும் மோதல், வன்முறை காரணமாக தீர்வுகளைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டியுள்ளதைப் பற்றியும் , அவர்களை யதார்த்தநிலைக்கு

உள்ளாக்க வேண்டியதைப் பற்றியும் இனங்கண்டு, கொள்கை மற்றும் சகவாழ்வு நடவடிக்கைகளில் அவர்களுக்கும் சமமான செயற்பாட்டு பங்களிப்பு உரித்தாக வேண்டியதுடன், அவர்களது பங்களிப்பினையும் ஒத்துழைப்பினையும் அபிமானத்துடன் வழங்குவதற்கான சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படுகின்றதா என்பது பற்றி செயற்பாட்டு ரீதியாகக் கண்டறிதல்.

விளைதிறன் மற்றும் வினைத்திறன்

நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு தலையீடுகள் தொடர்பான முக்கிய தேவைகளுக்கமைய வளங்களை சாதகமாக கையாள்வது பற்றியும், மிகவும் உசிதமான அணுகுமுறைகளைக் கையாள்வது பற்றியும் உறுதிப்படுத்தல். அத்துடன் அவ்வாறான வழிவகைகள் ஊடாக இனங்காணப்பட்ட குழுக்களிடையே எதிர்பார்க்கப்படும் தாக்கங்கள் ஏற்படக்கூடும் என்பது பற்றி அவதானத்துடன் செயற்படுத்தல்.

ஒருங்கிணைத்தல் மற்றும் குறைநிரப்பல்

ஒருங்கிணைந்த நல்லிணக்க பிரயத்தனங்களை வலுப்படுத்தக்கூடியவாறு ஒவ்வொரு பங்காளர்களிடையேயும் அரசாங்கத்தினுள் மற்றும் அரசாங்கத்திற்கு வெளியே ஒருங்கிணைப்புப் பணிகளை பேணக்கூடியவாறு அனைத்துவித முயற்சிகளையும் எடுத்தல் மற்றும் நல்லிணக்க வழிமுறைகளை வெறுமனே நடைமுறைப்படுத்துவதைத் தவிர்த்தல் மற்றும் அதற்குப்பதிலாக அந்நியோன்ய வளப்படுத்துகையினையும் மேம்படுத்தக்கூடிய வகையிலான நல்லிணக்க மற்றும் சகவாழ்வு செயற்பாடுகளை மேம்படுத்தல்.

தலைமைத்துவம் மற்றும் வலுவாதாரம்

நல்லிணக்க செயற்பாட்டினுள் நல்லிணக்கம் தொடர்பாக தீர்மானமிக்க புத்தாக்க அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடித்து பங்காளர்களை ஊக்குவித்தல். சமூக தலைவர்கள் மற்றும் இன்னல்களுக்கும் துயரங்களுக்கும் உள்ளான சமுதாய பிரதிநிதித்துவத்தை உருவாக்குதல். இலங்கையின் பல்வேறு இனக்குழுமங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற செயற்பாட்டாளர்களுள் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்தல். தேர்ச்சி மற்றும் ஒருமைப்பாட்டினை வெளிக்கொணரல், மக்கள் நம்பிக்கையை வென்றெடுத்தல், சமூக பங்களிப்பு சம்பந்தமான நம்பிக்கையை உருவாக்குதல், சமூகத்தில் உள்ள வளங்களை வலுப்படுத்தக்கூடிய வகையில் வலுவாதார மற்றும் வலுவான உட்கட்டமைப்பு வசதிகளைக் கட்டியெழுப்புதல் தொடர்பாக அனைத்து நல்லிணக்க செயற்பாடுகளிலும் ஒத்துழைப்பு இயலளவினை உருவாக்குதல், பண்பாடுடன் கூடிய கலாசாரம் ஒன்றையும் பிரசைகளுக்கான சேவையையும் மேம்படுத்தக் கூடிய புத்தாக்க நெறிமுறைகள் மற்றும் தலைமைத்துவத்தை உருவாக்குதல்.

தொலைநோக்கு மற்றும் புத்தாக்கம்

தற்போதைய தேசிய மற்றும் ஒப்பீட்டு அனுபவங்களுடன் விசேட பின்புலமொன்றுக்கு ஏற்றவாறு நல்லிணக்க முயற்சிகளை திட்டமிடல், தயாரித்தல், படைப்பாற்றல் மிக்க முறைகளைக் கட்டியெழுப்பல், கூட்டிணைத்தல், ஸ்தாபித்தல் மற்றும் மோதல் சிந்தனைகளையும், மனோநிலையையும் ஆற்றுப்படுத்துவதற்கு அவகாசமளிக்கும்

பொருட்டு புத்தாக்க முறைகளைக் கண்டுபிடித்தல், நல்லிணக்க சகவாழ்வு வழிவகைகளை திட்டமிடும்போது உருவாகக் கூடிய மோதல்களைத் தவிர்ப்பதற்குரிய நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தல்.

தெளிவான மற்றும் ஒத்திணக்க தொடர்பாடல்

உரிய பங்காளர்களிடையே ஆலோசனைகளுடனும் பங்களிப்புடனும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான தலையீடுகளை திட்டமிட்டு நடைமுறைப்படுத்தல், சிவில் சமூகம் உட்பட ஒவ்வொரு பங்காளர்களுக்கும் செவிசாய்த்தல், மோதல், வன்முறை காரணமாக நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், ஏனைய தாக்கங்களுக்கு உட்பட்ட குழுக்கள் மற்றும் நாட்டின் நல்லிணக்க மேம்பாடு தொடர்பான தகவல்கள் என்பன பற்றி அரசாங்கத்தினால் தகவல்கள் வெளியிடப்பட வேண்டும். அவை கவனமாகவும், வெளிப்படைத்தன்மையுடனும் நெறிப்படுத்தப்பட வேண்டும். மோதல் நிலைமைக்கான மூலகாரணத்தை அறிந்து, அதற்கு மாற்றீடாக மக்களின் முன்னேற்பாடுகள், திட்டமிடல்களை உருவாக்குவதற்கு வசதியளிக்கும் ஆக்கபூர்வமான நடத்தைசார் மாற்றங்களை தோற்றுவித்தல், சம்பிரதாயபூர்வ மற்றும் அவ்வாறின்றிய ஊடக நடமாடுகைகளூடாக பொது மக்களை ஈடுபடுத்தி, அரசாங்கத்தினால் ஒத்துழைப்புடன் கூடிய முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்படுதல் வேண்டும்.

07. செயற்பாட்டு மூலோபாயங்கள்

கீழே குறிப்பிட்டுள்ளவாறு மூலோபாயங்களைப் பயன்படுத்தி நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு தொடர்பான தேசிய கொள்கையானது நடைமுறைப்படுத்தப்படும்.

1. நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு தொடர்பான தேசிய செயற்பாட்டுத் திட்டத்தை மேம்படுத்தல்.
2. இன, மத, மொழி, சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார காரணிகளின் அடிப்படையில் இலங்கை சமூகத்தில் நிலவுகின்ற தனித்துவம் காரணமாக பல ஆண்டுகளாக புறந்தள்ளப்பட்டவர்களை இனங்காணல்.
3. நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு தொடர்பான தேசிய திட்டத்தினுள் புறந்தள்ளப்பட்டவர்கள் தொடர்பாக ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தல்.
4. நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு போன்ற தேசிய செயற்பாட்டுத் திட்டம் பற்றிய தேசிய கொள்கை சம்பந்தமாக பொது மக்களுக்கு விழிப்புணர்வூட்டல் மற்றும் அது தொடர்பான கல்வியை வழங்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை முன்னெடுத்தல்.
5. வருடாந்த வேலைத்திட்டத்தின் ஊடாக அரசநிறுவனங்கள் மற்றும் தற்போதைய தேசிய நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றினுள் நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு தொடர்பான இத்தேசிய கொள்கையின் பெறுமானங்களை வலியுறுத்தல்.

08. செயற்படுத்துகை நிறுவனங்கள்

நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு தொடர்பான இத்தேசிய கொள்கை பின்வரும் நிறுவனங்கள் மூலம் செயற்படுத்தப்படுகின்றன.

1. தேசிய ஒருமைப்பாடு, நல்லிணக்கம் மற்றும் நிலைபேறான சமாதானம் ஆகியவற்றை இந்நாட்டில் நிலைநிறுத்தும் பொருட்டு நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தும் தேசிய கொள்கையை வகுத்தல் மற்றும் மோதல் மீண்டும் தலைதூக்காதவாறு உறுதிப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் ஊடாக நல்லிணக்கத்தை ஊக்குவித்தல். தேசிய ஒருமைப்பாட்டினை உருவாக்குவது குறித்த நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் செயற்திட்டங்களை உருவாக்கும் நோக்கங்களை முதன்மையாகக் கொண்டு 2015.09.21 ஆம் திகதிய அதிவிசேட வர்த்தமானி அறிவித்தலின் ஊடாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கும் நல்லிணக்கத்திற்குமான அலுவலகம் (ONUR) உரித்தாகும். - தேசிய ஒருமைப்பாடு மற்றும் நல்லிணக்க அமைச்சு

2. (அ) மொழிக் கொள்கை மற்றும் சட்டத்தை மேம்படுத்தல்: மொழிச் சட்டத்தை மீறுவது தொடர்பான செயற்படுத்தல் மற்றும் சட்டம் உள்ளடங்கலாக சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளை எடுத்தல், அரசாங்க மற்றும் தனியார் துறைகளில் தேசிய மொழிகள் மற்றும் இணைப்பு மொழிகளைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பாக உரிய வசதிகளை வழங்குதல், தேவையுடையவர்களுக்கு மொழியைக் கற்பித்தல், மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், உரை பெயர்ப்பாளர்கள், ஆசிரியர்கள், பயிற்றுவிப்பாளர்கள் மொழிப்பாடநெறிகள் தொடர்பான பரீட்சைகளை ஒழுங்கமைத்தல். (ஆ) “இலங்கையர் அது எமது தனித்துவம். பல்வகைமை அது எமது வலிமை” எனும் அமைச்சரவை வாசகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல்வேறு தனித்துவங்களுடன் மக்களிடையே சகவாழ்வினைக் கட்டியெழுப்பும் பொருட்டு தேசிய கலந்துரையாடல்களிடையே விளையாட்டு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தல் (இ) சிவில் சமூக அமைப்புகள்(CSO) தன்னார்வ அமைப்புக்களின் தேசிய வலையமைப்புக்களை கட்டியெழுப்புதல், இயலளவு விருத்தி தொடர்பான சிவில் சமூக அமைப்புகள் (CSO) தொடர்பாக ஒத்துழைப்பு வழங்குதல், தேசிய முன்னுரிமைகளை இனங்காண்பதற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குதல், சர்வதேச தன்னார்வ அமைப்புக்களின் ஒத்துழைப்புக்கள் தொடர்பாக வசதியளித்தல் தொடர்பான சகவாழ்வு கலந்துரையாடல் அலுவலகம் (CDD) மொழியுரிமைகள் பணிப்பாளர் அலுவலகம் (LRD) அரச கரும மொழிகள் திணைக்களம் (DOL) அரச கரும மொழிகள் ஆணைக்குழு (OLC) மொழிக்கல்வி மற்றும் பயிற்சி நிறுவகம் (NILET) தன்னார்வ அமைப்புக்களின் தேசிய செயலகம் (NS – NGO) ஆகிய நிறுவனங்கள் தொடர்பாக 2015.09.21 ஆம் திகதிய விசேட வர்த்தமானி மூலம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தேசிய கலந்துரையாடல் சகவாழ்வு மற்றும் அரசகரும மொழிகள் அமைச்சு

3. சிறைச்சாலைகள் மறுசீரமைப்பு, புனர்வாழ்வு, மீள்குடியேற்ற மற்றும் இந்துசமய அலுவல்கள் அமைச்சு குறித்த கொள்கைகள், நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் மற்றும் செயற்திட்டங்களை உருவாக்குதல் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தல் தொடர்பாக 2015.09.21 ஆம் திகதிய அதிவிசேட வர்த்தமானி அறிவித்தல் மூலம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சிறைச்சாலைகள் மறுசீரமைப்பு புனர்வாழ்வு, மீள்குடியேற்ற மற்றும் இந்துசமய அலுவல்கள் அமைச்சு.

4. உண்மையைக் கண்டறிதல், நீதி, காணாமற்போனோர் மற்றும் தேவைகளைப் பாதுகாத்தல் ஆகிய விடயங்கள் உள்ளடங்கிய இடைநிலை நீதி சம்பந்தமான பொறிமுறையை திட்டமிடல் மற்றும் அமுல்படுத்தல், ஒருங்கிணைத்தல் தொடர்பாக 2015.12.15 ஆம் திகதிய அமைச்சரவைத் தீர்மானம் மூலம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நல்லிணக்கப் பொறிமுறை தொடர்பான ஒருங்கிணைப்புச் செயலகம்.

Message from the Chairperson of Office for National Unity and Reconciliation (ONUR)

The Office for National Unity and Reconciliation (ONUR) is proud to launch the National Policy on Reconciliation of the Government of Sri Lanka.

It is the first time that a Government has formulated and will implement such a policy in Sri Lanka. ONUR is directly under the purview of His Excellency the President, working with the Ministry of National Integration and Reconciliation. The formulation of this National Policy on Reconciliation figured amongst the priority programmes created and implemented by ONUR since its inception in mid 2015.

This policy was drafted in consequence of a one-year comprehensive consultation process with multiple stakeholders, including Government Ministers, Officials, Provincial Councils, Civil Society Leaders, experts and grass-roots activists.

The Cabinet approved His Excellency the President's proposal that this policy should serve as the State Policy on Reconciliation. The Cabinet further agreed that this Policy will provide direction to the process of National Reconciliation in Sri Lanka and that it will provide a guiding framework to all stakeholders working on Reconciliation in order to ensure coherence in Reconciliation initiatives of the Government.

This Policy has been endorsed by key Government institutions presently working on Reconciliation_mainly the Ministry of National Integration and Reconciliation, Ministry of National Co-existence, Dialogue and National Languages, Ministry of Prison Reforms, Rehabilitation, Resettlement and Hindu Religious Affairs, Ministries of Justice, Education, Women's & Children's Affairs, as well as the Secretariat for Co-ordinating Reconciliation Mechanisms.

When drafting this Policy we took into consideration the Reports of previous initiatives on the subject of Reconciliation, such as the Lessons Learnt and Reconciliation Commission (LLRC), the Udulagama Commission and Paranagama Commission and other reports by non-Governmental institutions, building on their recommendations to evolve a futuristic vision for Reconciliation in Sri Lanka. Thus, the drafting of this policy followed an inclusive process, taking into consideration the aforementioned reports and findings as well as the processes of Constitutional Reform, Transitional Justice and other Governance Reforms.

This National Reconciliation Policy includes an implementation strategy. Implementation has already commenced by means of the numerous programmes of ONUR and other Government Institutions.

We were continually conscious that we must adopt good process and design which would meet local needs and aspirations while adhering to internationally recognized standards and principles of good governance.

We hope that this National Policy on Reconciliation would serve as a rallying point of consensus and build bridges amongst all stakeholders of our country, while providing direction to our path to Reconciliation.

We request all stakeholders working on Reconciliation in Sri Lanka, whether resident in Sri Lanka or overseas, to align their efforts to this State Policy on Reconciliation to ensure coherence and maximum benefit to the peoples of our country in their journey towards Reconciliation, economic prosperity and lasting peace.

Chandrika Bandaranaike Kumaratunga
Chairperson
Office for National Unity and Reconciliation (ONUR)

Message from His Excellency the President of Sri Lanka

It is a laudable achievement for the country to adopt Sri Lanka's first National Policy on Reconciliation, which now becomes one of few such State policies to be adopted in the world. Laudable because we have taken the opportunity to reach consensus on the policy solutions for reconciliation at a time when the country's two major political parties have come together. Hence, this policy is owned by a large political consensus and will augur well for the future to be the State's Policy on Reconciliation for the future of the country.

National Reconciliation has been attempted time and again. It is not an event to be achieved but rather an ongoing state of equilibrium to be maintained in a heterogeneous society such as ours. We must understand that challenges to unity and reconciliation will arise in a society characterised by diversity and cultural pluralism, but what is our duty and responsibility is how we respond to and manage such challenges. Further, we must go beyond mere response and management, seeking for transformation of these challenges into opportunities, embracing our society's various strands of diversity and cultural pluralism and renewing these into a greater whole.

It is time for us to realise as a country and as peoples that our strength lies in our diversity, in the generosity of the spirit that welcomes what is other as our own. It is not only a matter for celebration but also for growth. We must understand that reconciliation and unity between all our people and communities will bring together our many strengths and talents, leading to an enriched economy, greater prosperity, new opportunities, stability and the development of the full potential of all citizens of the country as they are treated as equals with dignity and respect.

This National Policy on Reconciliation has been undertaken with the aim of fulfilling a long-felt national need for a consolidated and comprehensive vision of reconciliation for the country. It comes at a time when the Government has renewed its commitment and calls for reconciliation and national unity. It is unique in that it draws on the insights and findings of previous national efforts on reconciliation while developing a forward looking, futuristic approach to reconciliation for the country.

We hope that this will be the State Policy of Reconciliation of Sri Lanka that endures, irrespective of changes in government and political ideology.

I commend the Office for National Unity and Reconciliation under the Chairpersonship of Madam Chandrika Bandaranaike Kumaratunga for taking the initiative to draft and develop Sri Lanka's first National Policy on Reconciliation.

Maithripala Sirisena
President

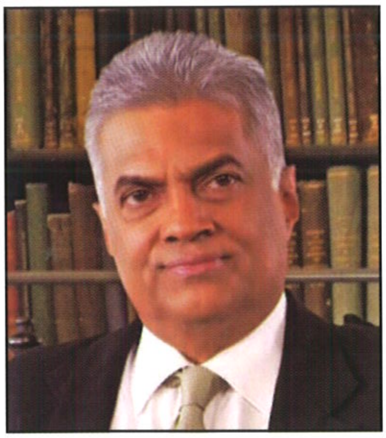

Message from the Hon. Prime Minister of Sri Lanka

The Office for National Unity & Reconciliation has taken an admirable initiative to draft and develop Sri Lanka's first National Policy on Reconciliation under the guidance of former President Her Excellency Madam Chandrika Bandaranaike Kumaratunga. A laudable and a challenging task yet achieved with commendable effort in arriving at a consensus on a range of critical issues, laying a clear foundation and framework on the journey forward.

I hope that the National Policy on Reconciliation will be utilized by all stakeholders involved in the process of reconciliation, governance and nation-building towards ensuring that a consensus is maintained while acknowledging inclusion, diversity and flexibility.

Based on the principle that reconciliation is a multi-stakeholder approach and is therefore relevant to all, it should not be limited to a few. It is imperative that reconciliation as a concept becomes accessible to all, with a goal of creating an atmosphere that encourages harmony and goodwill. The Government understands and believes that there is room for greater improvements to be made in terms of empowering the initiative while fostering the already established means.

Given that the National Policy on Reconciliation stands as the State Policy of Sri Lanka on Reconciliation, I believe it has the potential to guide Sri Lanka on the road into the future as a country in which diversity and inclusion are inculcated as national values.

I would like to make use of this opportunity to invite government ministries, State institutions, departments and officials to make a commitment towards its successful implementation in all areas of work and in their engagement with the public at large. It is also an opportunity for all in the political arena to contribute towards the actualization of this vision.

May it serve as a historic step in the right direction for all future generations.

Ranil Wickremesinghe
Prime Minister

01. INTRODUCTION

Sri Lanka has endured a three-decade conflict including a protracted armed conflict which has caused suffering and damage to all communities and peoples in the country. The armed struggle concluded in 2009, leaving behind a breakdown in relations and trust, intolerance and prejudice between and within communities in the country.

In 2015, the Government of Sri Lanka renewed its commitment to reconciliation and thereafter embarked on several initiatives for national reconciliation. However, there remains a national need for an expressly stated and comprehensive National Policy on Reconciliation and Coexistence which this policy aims to fulfill.

02. PREAMBLE

Concerned by the suffering, damage and detriment caused to the lives, dignity and security of all citizens of Sri Lanka due to the prolonged period of social and political tension, including the protracted armed conflict that spanned three decades;

Acknowledging that since the conflict ended there remains a breakdown of trust, intolerance and prejudice between and within communities;

Mindful of the fact that at the heart of the problem is the lack of an acceptable arrangement of shared political authority satisfactory to all communities in the country and that this has manifested itself in discontent and violence at different periods in the history of the country;

Knowing that a lack of equal access to opportunity ranging from, but not limited to, education, livelihoods, employment and justice remains a major cause of discontent in the country;

Aspiring to re-establish the good relationship between the State and the citizenry through a range of measures, not limited to but including strengthening of civil administration and return of property and lands to rightful owners; promoting media freedom; generating livelihood opportunities; and protecting the rights and interests of missing and disappeared persons and their relatives;

Ensuring a conscious effort to fortify national coexistence by strengthening the Sri Lankan identity; recognizing the diversity and cultural pluralism through policy, law, education and practice towards respecting the rights of persons to language and cultural heritage; the notion of nationhood to foster a stronger sense of togetherness of all Sri Lankans through dialogue, arbitration and activities to prevent recurrence of marginalization and conflicts;

Conscious that the national consensus on language policy and law derived from the fact that language law has obtained constitutional status and a national trilingual policy has obtained the approval of the Cabinet of Ministers;

Resolving to implement the language policy and law, extensively throughout the country in the State, private sector and among the citizenry;

Recognizing language policy implementation as the prelude to national coexistence and reconciliation;

Determined to respect, protect and fulfil the human rights of all citizens equally, including civil and political rights on the one hand and economic, social and cultural rights on the other, while continuing to combat impunity and uphold the rule of law;

Affirming that a process of healing has to take place in a holistic manner both individually for victims of conflict and violence, and collectively at the level of communities and societies that have suffered;

Considering the importance of developing a national narrative of the past that resonates with all communities in Sri Lanka;

Committed to creating an inclusive society, a sense of belonging, and an environment conducive to the full realization of the potential of every Sri Lankan citizen;

Calling for a whole-of-government effort and a multi-stakeholder process that combines a two-pronged approach, namely preventive through ensuring non-recurrence of past events, and through futuristic initiatives for reconciliation;

This National Policy on Reconciliation and Coexistence is founded on the imperatives of Democracy, Good Governance, Human Rights including the right to language and cultural heritage, Rule of Law, National Unity and Coexistence of diverse communities.

03. OBJECTIVES

1. To function as the State Policy on Reconciliation and Coexistence.
2. To provide direction to national reconciliation and coexistence by addressing past violence and conflict, and through envisioning a shared future that fosters national unity and peaceful coexistence among all peoples and communities in the country.
3. To provide a guiding framework to all stakeholders working on reconciliation and coexistence in order to achieve coherence in initiatives on peace and national unity.

04. RATIONALE

- All communities in Sri Lanka require an integrated, holistic and comprehensive response that is not ad-hoc and piecemeal.
- While several initiatives on peace and national unity are underway there does not exist an expressly declared policy by the Government of Sri Lanka on the subject; hence this National Policy on Reconciliation and Coexistence aims to fill this gap.
- A need to ensure coherence and consistency in the planning and development of all initiatives on peace and national unity by the numerous stakeholders to the process.
- Convinced of the value of achieving a shared vision of the Government and peoples of Sri Lanka and to serve as a rallying point of consensus among all partners working on reconciliation and national coexistence.

05. POLICY PRINCIPLES

A set of actionable principles and long-term goals that will form the basis for making rules and guidelines, and to provide overall direction to planning and development for national reconciliation and coexistence.

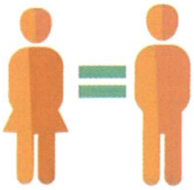

EQUALITY

- Proactively espouse the values of equality and equity in all national policies, laws and activities as essentials.
- Acknowledge the principle of power-sharing as the means of reaching a political settlement which would address the grievances and aspirations of all communities as a necessary constituent for reconciliation.
- Ensure equal access to services and opportunities for all peoples and communities in the country.
- Ensure gender equality in all national initiatives; develop protection mechanisms for vulnerable women around the country; redress and provide reparation to women who have endured violation; and promote agency of women as partners in decision-making and as agents of change in reconciliation processes and activities.
- Ensure that all citizens have equal access to their substantive freedoms and promote unequivocal non-discrimination, transparency, accountability and fairness in all legal, social, political and administrative mechanisms and proceedings at national, provincial and local levels.

HUMAN RIGHTS

- The State shall make every endeavour to ensure that the full range of civil and political rights are equally upheld for all citizens and groups in the country in a non-discriminatory manner. The State should provide a mechanism to enforce civil and political rights and an enabling system for its implementation, which includes the rule of law, administrative justice, educational measures to promote a rights-culture and democratic structures with checks and balances. The judiciary should play an important role in ensuring the implementation of these rights.
- The State has obligations of conduct and result, which includes the obligation to respect, protect and fulfil economic, social and cultural rights through the maximum use of available resources. The judiciary

should play an important role in ensuring the implementation of these rights.

- Protect the inherent dignity of every citizen given that every person has the right to have his or her dignity respected. Respecting human dignity ultimately means respecting the life of each and every human being. There is a need for individual and national restoration of dignity through individual and collective action.

LINGUISTIC RIGHTS

- The State machinery shall abide by the language policy and law that has obtained constitutional status as per Articles 18 to 25, Chapter IV of the Constitution of Sri Lanka and the national trilingual policy accepting Sinhala and Tamil as official languages and English as link language, which has obtained the approval of the Cabinet of Ministers.
- The State machinery shall use Sinhala as the language of administration for the maintenance of public records and the transaction of all business by public institutions of all the provinces of Sri Lanka other than the Northern and Eastern Provinces where Tamil shall also be used as per Article 22(1) of Chapter IV of the Constitution of Sri Lanka.
- The State shall be mindful of the existence of constitutional provisions for bilingual Divisional Secretariat Divisions as are declared by the President provided that the President may, having regard to the proportion which the Sinhala or Tamil linguistic minority population in any unit comprising a division of an Assistant Government Agent (Divisional Secretariat Division, sub-Division of a District) bears to the total population of that area, direct that both Sinhala and Tamil or a language other than the language used as the language of administration in the province in which such area may be situated, be used as the language of administration for such area as per Article 22(1) of Chapter IV of the Constitution.
- The State shall yield the best out of the current national consensus on language policy and law and shall affirm that implementation of language policy and law is the prelude to national coexistence and reconciliation.
- The State has the obligation by law and policy to create conditions that ensure all citizens obtain written and oral responses in any of the official languages or link language of his or her choice at all State institutions, be they at governmental, provincial or local governmental level.

- The State has the obligation by law and policy to create conditions that all State institutions, be they governmental, provincial or local governmental, display external and internal sign boards and documentation and forms in the trilingual format for public use.

- The State has the obligation by law to oversee, confirm and create fair conditions that ensure the official languages and link language are recognized as the languages of courts, languages of legislation, languages of legislatures and languages of schools as the medium of instruction as set out in Chapter IV of the Constitution of Sri Lanka.

NATIONAL COEXISTENCE AND DIVERSITY

- The State shall reinforce all patriotic forces by law, policy and spirit to explore the notion of active citizenship in Sri Lanka and what it means to be Sri Lankan, strengthen the notion of Sri Lankan identity embodying the values enriched by the nation's diverse cultural pluralism and heritage and thereby recognizing the existence of more than one religion, language and ethnicity in this country as the natural prerequisite for national coexistence.

- The State by policy, law, education and practice shall strictly provide leadership and directives to the citizenry and State machinery to ensure the rights of persons to language, religion and cultural heritage while socio-politically building the notion of Sri Lankan nationhood to foster a stronger sense of togetherness of all Sri Lankans through dialogue, arbitration and activities to create conditions for non-recurrence of the past.

- The State shall endeavour to create an inclusive society by setting up mechanisms to actively encourage the participation of formerly marginalized groups in decision-making as well as their access to opportunities and services.

- The State shall ensure representation within the public service and judicial system that reflects the diversity of the Sri Lankan population.

- Promote inclusive citizenship initiatives that give all citizens a strong feeling that they are part of the overall society. These initiatives should make citizens feel that their grievances are being heard through legitimate channels of redress, which will in turn prevent a return to violence and emergence of new conflicts.

- Address the needs, empower, and engage with vulnerable groups affected by the conflict, not limited to but including female heads of households, war widows, survivors of sexual and gender-based violence, children and youth, internally and externally displaced communities, families of the missing and disappeared, families of ex-combatants and soldiers and differently-abled and resettled communities.

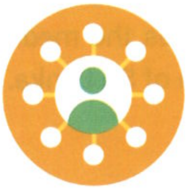

OWNERSHIP

- Proactively engage Sri Lankans at home, Sri Lankans living overseas and persons of Sri Lankan origin living overseas belonging to all communities with the aim of enabling their active participation in development and reconciliation and coexistence processes.
- Take steps to institutionalize women and youth engagement at all levels of the national reconciliation process; and promote agency of women and youth through participation in decision-making structures, as necessary partners to reconciliation and coexistence processes.
- Proactively examine the obstacles faced by respective sectors, not limited to but including female-heads of households, war widows, children and youth, internally displaced communities, families of the missing and disappeared, ex-combatants and soldiers, differently-abled, resettled communities, socially marginalized, and Sri Lankans living overseas and persons of Sri Lankan origin living overseas belonging to all communities, in participating and exercising their rights and define and implement actions to address these obstacles towards coexisting under progressive and equal conditions.

JUSTICE AND THE RULE OF LAW

- Strengthen and reform where necessary, the judicial system so as to adequately deliver and provide access to expeditious justice.
- Actively work towards ensuring equal and informed access to justice, maintenance of law and order and the equitable, impartial, competent and timely dispensation of justice through an impartial and competent judiciary.
- Make every endeavour to provide reparations to victims who have suffered loss as a result of the conflict and to ensure the protection of victims and witnesses during and after their quest for justice and redress.

- To amend and repeal laws which are discriminatory and are not in compliance with normative standards; and to introduce laws that are necessary to foster reconciliation.
- Take measures to build a society where everyone is equal before the law.
- Ensure that the aspect of economic justice is taken into account when developing reconciliation initiatives, given its potential to restore normalcy and dignity to the lives of citizens in general, and victims of violence and conflict in particular.
- Explore to what extent there exists local level justice and redress mechanisms, including but not limited to mediation and arbitration, in societies and communities, and take steps to strengthen those which lack efficiency and replicate those which are adaptable.
- Strengthen State structures so as to embed therein a culture of listening to citizens' grievances and aspirations and thereby improve the State's ability to effectively respond.
- With the aim of guaranteeing non-recurrence, implement measures that include administrative reform, judicial reform and security-sector reform.

SUSTAINABLE DEVELOPMENT

- Emphasize that all development processes must be underpinned by the tenets of a rights-based approach to development. These include sustainability, empowerment, inclusion, equity and dignity.
- Ensure active participation of affected communities and women and youth in designing development policies, programs and projects.
- Ensure consultation and participation of communities which will be affected by specific development programs and projects.
- The State shall make every endeavour to guarantee quality education at primary, secondary and tertiary levels in all districts in accordance with the compulsory education policy, towards promoting coexistence, integration, national unity and reconciliation in Sri Lanka.
- Ensure equitable development in all regions and among all communities in the country.

CIVIC CONSCIOUSNESS

- Cultivate a sense of responsibility amongst citizens of Sri Lanka to engage in fulfilling their responsibility towards ensuring a fully functioning democracy, foster a sense of solidarity and a culture where differences are respected and celebrated to advance positive interaction of rights with responsibilities as partners in achieving sustainable peace, social cohesion and reconciliation in Sri Lanka.
- Ensure that reconciliation initiatives are accompanied by public education programs that facilitate informed participation of citizens in the process.
- Take proactive measures to promote a culture of moderation that permeates all aspects of a citizen's life including the economic, cultural and political spheres.

TRANSITIONAL JUSTICE

- Recognize that reconciliation and coexistence involves addressing the broad areas of truth-seeking and healing; justice; protecting the rights and interests of missing persons and their families; reparation and non-recurrence including institutional reform as components of transitional justice. The State should make every endeavour to achieve these imperatives through independent, objective, credible, adequately resourced mechanisms. Such mechanisms should be established through wide consultative processes and operate with continuous consultation and participation of victims and victim organizations, religious leaders, political representatives and civil society, for the duration of the functioning of these transitional justice mechanisms.

06. CROSS-SECTORAL PRINCIPLES

A set of principles to guide the designing of reconciliation initiatives, applicable to all stakeholders who are designing and implementing reconciliation and coexistence programs and activities.

CONFLICT-SENSITIVITY

Ensure that reconciliation and coexistence interventions do not feed conflict or exacerbate tensions but rather alleviate them. This involves systematically taking into account both the positive and negative impacts of interventions, the contexts in which they are undertaken, and conversely, the impact of these contexts on the interventions.

CROSS-CULTURAL AWARENESS

Embolden efforts to build an understanding of culture at a strategic and operational level, by accepting and creating an environment which allows each culture to contribute its values, perspectives and behaviour in constructive ways to all reconciliation initiatives.

VICTIM CENTREDNESS

Ensure all reconciliation initiatives respond to the rights, needs and protection of victims, and that such initiatives are designed in a manner that promote agency of victims and ensure that victims are considered beyond mere objects of policies and recipients of benefits. This includes ensuring that victims' active participation remains throughout the life-cycle of implementing reconciliation and coexistence initiatives.

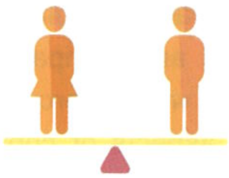

GENDER RESPONSIVENESS

Proactively look for gender relevance at every step of policy implementation and when designing reconciliation and coexistence initiatives so as to ensure that women's human rights are respected, protected and fulfilled; build a culture of respect between women and men through all reconciliation initiatives; and while recognizing that large numbers of women have been victims of conflict and violence and require redress and reparation, they must be actively engaged as equal partners in the reconciliation and coexistence process with space to contribute and participate with dignity.

EFFICIENCY AND EFFECTIVENESS

Ensure proactive deployment of resources and utilization of tailor-made approaches according to prioritized needs for reconciliation and coexistence interventions, while being mindful that such initiatives should achieve the desired impact among the identified constituencies.

COORDINATION AND COMPLEMENTARITY

Make every effort to coordinate within and between stakeholders, both within and outside government, so as to enable a holistic, integrated and consolidated reconciliation effort. Prevent reconciliation initiatives being implemented in isolation and promote reconciliation and coexistence initiatives which intersect and cross-fertilize to maximize social impact.

LEADERSHIP AND SUSTAINABILITY

Empower stakeholders of the reconciliation process to take a decisive and futuristic approach to reconciliation; and build community leadership and agency of victims and vulnerable and marginalized communities. Ensure that leadership personnel are selected from actors representative of Sri Lanka's diverse groups, showing competence, integrity and having public confidence and a credible track-record of contribution to society. Endeavour to build collaborative capacities within all reconciliation initiatives to create sustainable and resilient infrastructures that empower resources within a society. Develop new principles of leadership which promote a culture of ethics and service to citizens.

FORESIGHT AND INNOVATION

Incubate, consolidate and institutionalize creative ways of planning reconciliation efforts that draw upon existing national and comparative experience to suit the specific context. Explore innovative ways of providing space within which the emotional and psychological aspects of conflict can be addressed. Proactively take preventive measures to thwart new or emerging conflicts when designing reconciliation and coexistence initiatives.

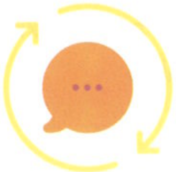

CLEAR AND CONSISTENT COMMUNICATION

Design and implement reconciliation interventions in consultation and with the participation of relevant stakeholders, including civil society, direct and

indirect victims of conflict and violence, and other affected groups. The State should proactively release information on progress towards reconciliation in the country and such information must be communicated with responsibility and remain accessible, open and transparent to citizens. The State should make a concerted effort to engage the general public, through mobilizing traditional and non-traditional media, in order to bring about positive attitudinal change that will in turn facilitate the readiness and preparedness of citizens to receive and accept solutions to the root-causes of conflict. Government and non-government actors must go beyond using media as a mere tool for communication. They must proactively leverage the media as a strategically powerful tool to promote reconciliation and coexistence through carefully designed interventions.

07. IMPLEMENTATION STRATEGY

This National Policy on Reconciliation and Coexistence will be implemented using the following strategies:

1. Develop a National Action Plan on Reconciliation and Coexistence.
2. Identify the segments that have become marginalized over the years since independence within the social layers of the Sri Lankan society due to ethnic, religious, linguistic, social, political and economic factors.
3. Develop affirmative action programs for the marginalized within the National Action Plan on Reconciliation and Coexistence.
4. Launch public awareness and education campaigns on the National Policy on Reconciliation and Coexistence as well as the National Action Plan.
5. Mainstream the values defined in this National Policy on Reconciliation and Coexistence within government institutions and existing national initiatives through annual work plans.

08. IMPLEMENTING INSTITUTIONS

This National Policy on Reconciliation and Coexistence will be implemented by the following institutions:

1. **Ministry of National Integration and Reconciliation** within which the Office for National Unity and Reconciliation (ONUR) established by Extraordinary Gazette Notification dated 21.09.2015 for the promotion of national integration, reconciliation and durable peace in the country; formulation of a National Policy on Reconciliation; and formulation of programmes and projects for the promotion of reconciliation and national unity through actions that ensure a non-recurrence of conflict.

2. **Ministry of National Coexistence, Dialogue and Official Languages** established by the Extraordinary Gazette Notification dated 21.09.2015 and within which Coexistence Dialogue Directorate (CDD), Language Rights Directorate (LRD), Department of Official Languages (DOL), Official Languages Commission (OLC), National Institute of Language Education and Training (NILET), National Secretariat of Non-Governmental Organizations (NS-NGO) for (a) Developing language policy and law, monitoring language law violations and taking corrective measures including legal, provision of necessary facilities for the use of national languages and link language within the State and private sectors, languages education as needed, training language translators, interpreters, teachers, trainers, conducting and arranging examinations for language courses. (b) Implementation of national dialogue interactive action programmes to establish coexistence between communities with diverse identities based on the ministerial notion of "Sri Lankan-Our Identity; Diversity-Our Strength." (c) Building up the national network of Civil Society Organizations (CSO) and voluntary institutions, assist the CSO on capacity building, provide support to identify national priorities, facilitate INGO engagement.

3. **Ministry of Prison Reforms and Rehabilitation, Resettlement and Hindu Religious Affairs** established by Extraordinary Gazette Notification dated 21.09.2015 for formulation and implementation of policies, programmes and projects on the subjects of prison reforms, rehabilitation, resettlement and Hindu religious affairs.

4. **Secretariat for Coordinating Reconciliation Mechanisms** established by Cabinet decision dated 2015.12.15 to coordinate the design and implementation of mechanisms for transitional justice including aspects of truth-seeking, justice, reparations, and protecting rights and interests of missing persons.